

IMPOLJCA

ZLATO LISTJE

September 2013

Veseli me, da vas lahko ponovno nagovorim ob izdaji letošnjega biltena Zlato listje, zapisov ljudi, ki se znajo veseliti vsakega dneva svojega življenja. Drobnosti trenutki sreče, ljubezni in doživetij, osmišljajo spomine, dajejo spodbudo življenju in dodajajo energijo za premagovanje težav.

Zdi se, da optimizma v naši hiši ne manjka, pozitivna naravnost je nalezljiva.

V Domu Impoljca prepletamo mrežo življenja, tkemo rahločutno povezanost posameznikov, v okolju slišanih ljudi. Ponujena roka sodelovanja in iskanja boljših rešitev dodaja moč in topel občutek, da se vedno dobro vrača z dobrim.

To boste, spoštovane bralke in bralci, prepoznali tudi sami ob prebiranju člankov v nadaljevanju. Sami ocenite, koliko znanja, izkušenj in hrepenenj se skriva v sleherni izpovedi in izdelku.

Leto 2013 si bomo zapomnili tudi po tem, da zaključujemo pomemben del prenove objektov, še zlasti z vidika energetske primernosti in pogojev za sodobno pripravo ter razdeljevanje prehrane.

Hvala vsem za strpno in razumevajoče upoštevanje vseh omejitev, ki jih je bilo potrebno sproti prilagajati dinamiki izvajanja del za zagotavljanje naše varnosti in doseganje rokov za izvedbo. Sožitje vseh je obrodilo sadove.

Hvala, spoštovani stanovalci, stanovalke, zaposleni in svojci, da delite svoje doživetje z nami, da soustvarjate podobo naše skupnosti. Naj bo tudi današnje srečanje z najdražjimi, najpomembnejši dan v letu, praznik, ki orosi oko s solzo sreče, včasih vznemirjenja, žalosti.

Želim vam lepo praznovanje in uživajte ob prebiranju zbranih del.

Andreja Flajs, direktorica

KAKO SMO POVEZANI

Od mene do tebe je mnogo poti, po katerih se lahko dotaknem tvojega srca.

Podobne misli so se mi porajale, ko sem prebirala letošnje glasilo našega Doma. Nevidno in neslišno se vsak dan med nami dogaja mnogo povezav, ki nam vzbujajo občutke, misli in rojevajo dejanja. Mnogo je dejavnosti, skozi katere vsi skupaj razvijamo lastne potenciale in bogatimo življenje drug drugemu. Mnogo je vsakdanjih opravil, ki jim včasih niti ne polagamo posebne pozornosti, so pa velikega pomena. Naj nam ne bo nič samoumevno, kajti vsak se po svojih najboljših močeh trudi obdelati svoj košček našega velikega vrta, ki mu pravimo Dom. In vsak potrebuje svoje mesto pomembnosti in to, da je opažen, cenjen.

Mnogokrat se ne zavedamo, koliko dogodkov nas spremlja vsak dan in koliko drobnih dejanj nas povezuje, včasih tudi oddaljuje. Pri razhajanju med nami je pomembno le to, da znamo najti poti, ko se zopet srečamo. Vse to se prepleta med nami in stremi k lepemu, prijetnemu in k boljšemu.

Odsev skupnega življenja stanovalcev, zaposlenih, svojcev, prostovoljcev in drugih posameznikov so tudi prispevki v domskem glasilu, ki se mu vsako leto posveča veliko pozornosti.

Ko se je lani obrnil list šestih desetletij Doma Impoljca, smo si med drugim zaželeli tudi to, da ostanemo prijatelji in da nas odsevi današnjega časa ne bi preveč spremenili.

Morda pa se zaradi vseh zahtev današnjega časa v našem Domu še bolj trudimo ohraniti najbolj pomembne vrednote človeštva. Ostati blizu človeku, ohraniti dovolj občutljivosti in pri sebi spreminjati stvari na bolje. Ni vedno lahko, prej nasprotno. Včasih nas to tudi utruja, za hipec ustavi, a neustavljiva želja po dobrem nas zopet zbliža. Mi sami smo vir veselja, zadovoljstva, ki naj se širi in ohranja.

Naj nam bo misel Toneta Pavčka, da smo na svetu za to, da odganjamo sence in da sami smo sonce, popotnica skozi dan. V tej misli je skrito tudi poslanstvo našega življenja in poklica.

Želim vam, da bi v nadaljevanju skozi branje tega lepega glasila to tudi prepoznali.

Darja Cizelj, strokovna vodja

»Radi pojemo, plešemo, se veselimo . . . «

GLASBA V NAŠEM DOMU . . .

V našem domu je glasba nepogrešljiv del našega življenja. Je vir veselja, zadovoljstva, povezovanja med stanovalci in zaposlenimi. Zelo radi pojemo, plešemo, se veselimo. Naša glasbeno kulturna dejavnost je močno razvita. In na to smo ponosni.

Ob kulturnem prazniku smo v našem Domu praznično obeležili in proslavili delovanje glasbenih skupin Barve sveta, Pomladni veter in Zarja.

Naj citiram verz iz Knjige sprememb, ki pravi "Glasba je tista, ki lahko izboljša človeški um s tem, da ga gane, in tako spremeni človeške navade."

Veselimo se nastopov in koncertov naših glasbenih skupin. Takrat na obrazih stanovalcev in zaposlenih zasije nasmeh, za kar smo nastopajočim hvaležni. Dandanašnji delovni izzivi zahtevajo od vseh nas vse več znanja, fleksibilnosti, predvidevanja, hitrega ukrepanja,... Morda se navzven vidi naše delo enostavno, a v bistvu je še kako občutljivo in strokovno zahtevno. Vendar nam ob melodijah zastane dih, skrbi in obveznosti se za trenutek odmaknejo v stran. Stanovalci in zaposleni začutimo medsebojno povezanost.

Hvala vodjem, mentorjem in stanovalcem glasbenih skupin, da s svojim poslanstvom, sproščenostjo, medsebojnim spoštovanjem in pozitivno naravnostjo preko glasbe najgloblje sežete v človeško dušo. Ponosni smo na vas, da vas imamo.

Ne smemo pa prezreti dejstva, da moramo stanovalci in zaposleni razvijati medsebojno sodelovanje še na ostalih področjih vsakodnevnih aktivnosti npr. prehranjevanja, oblačenja, pozdravljanja, nakupovanja, odnosov in podobno.

In na koncu hvala vsem stanovalcem in vsem zaposlenim, ki s svojim odnosom in delovnim vložkom skrbite za podobo in ugled Doma. Tukaj izžareva kultura našega Doma. Kultura smo vsi mi skupaj.

Natalija Koprivnik
vodja zdravstvene nege in oskrbe

NASTOP PZ LISCA

Za valentinovo nas je, kot vsako leto, obiskal pevski zbor Lisca. Zapeli so nam nekaj lepih pesmi. Zelo so me razveselili, ker so zapeli tudi eno koroško pesem. Program je povezovala ena izmed pevk. Tako smo slišali tudi nekaj o samih pesmih, ki so jih pevci predstavili. En gospod nam je tudi zaigral na harmoniko. Potem smo se objeli in skupaj zapeli eno pesem. Tudi zaplesali smo. Na koncu so nam podarili še bombone in cigarete. Vedno nam je všeč, kadar pride kdo nastopat in nas razveselit.

Marija Karničnik

FESTIVAL SLOFOLK NAVDUŠIL V DUO IMPOLJCA

Uvod v mesec ljubezni se zdijo sledi, ki jih je lanski SloFolk pustil v DUO Impoljca. Kot bi z doživetjem folklornega nastopa vstopili v pokrajino, duh in dušo ljudi, ki so nas obiskali. Predstavilo se nam je društvo Světlovan iz čeških Bojkovic. Poskočno in šaljivo. A zvok cimbal v orkestru nam da slutiti liričnost in sanjavost v žuborečem nastopu in prikupnosti češkega jezika in tradicije. Drug del je pripadel KUD Abrašević iz Šabca, katerega začetki segajo v 1905. Zvok violin in trobil obogati harmonika, ki nas popelje od hrepenenja in snubljenja do nepopisnega veselja in proslavljanja, značilnega za srbsko dušo. Ko se življenje razplamti, brezkompromisna ognjevitost nastopa pleni navdušenje. V DUO Impoljca izjemno cenimo obiske kot veter v jadra k sprejemanju naše posebnosti. Naj ne bo zamolčana imenitnost tokratnega, saj z gosti iz Češke in Srbije, ki so nas z nastopom pravzaprav povabili k sebi, tvorimo slovansko vejo evropskega drevesa.

Matija Dobovšek, delovni inštruktor

MAVRICA RAZPELA LOK LJUDSKE PESMI NAD DUO IMPOLJCA

Pevski zbor Mavrica Medobčinskega društva slepih in slabovidnih iz Novega mesta je 22. januarja gostovala v Domu upokojencev in oskrbovancev Impoljca, v katerem se peta pesem spoštuje in neguje že 60 let. Z izborom ljudskih pesmi so gostje že s prvimi takti navdušili stanovalce zbrane v domski telovadnici ter jih več kot presenetili s svojim darom, voljo, pogumom in iznajdljivostjo. Tako se nam je zazdelo, da zmorejo prav zaradi slabovidnosti oz. slepote globlje zajeti in močnejše doživeti neskončen svet glasbe, ki jo pletejo s prijetnim druženjem in gostovanji. Predsednik društva Janez Kermc je predstavil vlogo in delovanje društva, svojo izkušnjo, ter položaj slepega človeka nekoč in danes. Nastop so začinili z nekaj šalami, ob koncu pa so člani zbora skupaj z vsemi prisotnimi zapeli Pod rožnato planino, ki je ena najljubših pesmi med stanovalci DUO Impoljca ter si ob slovesu zaželeli, da se spet srečamo in doživimo trenutke pristnega sožitja in občutka, da imamo le skupaj vsi vse.

Matija Dobovšek, delovni inštruktor

VTISI IZ SNEMANJA ZGOŠČENKE

JOŽE BREGAR: Na snemanju sem se dobro počutil. Bilo mi je zelo všeč. V studiu sem bil prvič. Če bo potreba, bi še šel. Ni bilo preveč naporno. Na to sem zelo ponosen.

MARIJA VRHOVEC: Zame je bilo super in ne težko. Vesela sem in ponosna, da sem prišla v studio in ta glasba mi je všeč.

VLADO MURN: Bilo je zelo v redu, počutil sem se dobro. Ni bilo naporno, ponosen sem in še bi rad snemal.

MARIJA PIRMAN: Prvič sem bila v studiu. Nisem vedela, kako zgleda studio. Presenečena sem bila nad okoljem. Dobili smo malico in kavico. Zdelo se mi je, da smo posneli v kratkem času. Imam lepe spomine iz snemanja. Lepo smo zapeli.

MIRKO UHAN: Dobro se mi je zdelo. Všeč so mi dekleta, ki so pela z nami. Ni mi bilo težko. Studio je zelo moderen.

ROMAN STRAJNAR: Pri tem snemanju smo snemali narodne pesmi. Bilo je kar dobro in dobro smo se ujeli. S tem, kar smo posneli, sem zadovoljen. Bil je dober tonski tehnik. Ni bilo naporno. Še bi kdaj snemal. Na izdelek sem zelo ponosen.

Po pripovedovanju zapisal
vodja pevske skupine Zarja
Gregor Oblak

» Nauči se molčati. Naj tvoj umirjeni duh posluša in vsrkava.
(Pitagora)

»Od lepega sodelovanja ima vsak nekaj. . . «

Sled sodelovanja Srednje šole Sevnica in Doma upokojencev in oskrbovancev Impoljca nista le tokratna obiska stanovalcev 10. in 11. decembra v Sevnici, ko so jih dijaki prijazno sprejeli v sodobno opremljeni frizerski učilnici praktičnega pouka ter se jim strokovno povsem predali. Vsako od stanovalk je z vso pozornostjo sprejela dijakinja ali dijak, prisluhnila željam in svetovala najboljšo rešitev. Oblikovanje pričeske s striženjem in barvanjem las, naposled pa še manikura, so bili kot darila prazničnega meseca. Tista prava darila, ki se jih človek iskreno razveseli, ki prispevajo k boljšemu počutju, ki človeka navdahnejo z novo energijo in samozavestjo.

Hvaležnost in veselje so ob koncu skupaj preživetega časa sijali z lic stanovalk in dijakov ter gospe Laure Dokler, ki je nadzirala nastajanje novih podob. Še več, skupaj smo spoznali pomen sodelovanja, srečevanja generacij in sprejemanja, ki se zdijo kot temelj in krona časa, v katerem živimo.

Matija Dobovšek, delovni inštruktor

OBISKI V DOMU IN PRIREDITVE V APRILU 2012

Aprila so nas obiskali otroci iz Sevnice. Prišli so se naučit, kako plesti košarice. Učili so se v telovadnici. Potem so se razkropili po parku. Bilo jih je za cel avtobus.

Imeli smo tudi dan, ko so v dom prišli prostovoljci. Jaz sem se priključila športni delavnici. Podirali smo keglje in igrali košarko. Bilo mi je lepo.

Ta mesec so nas razveselili tudi plesalci folklore. Prišli so iz Srbije in Češke. Imeli so narodne noše. Igrali so tudi na razne inštrumente: violino, harmoniko, kitaro, škotske dude, flavto,...Posebno všeč so mi bile plesalke, ki so imele lepa, pisana krila. Cel program mi je bil všeč.

Marija Karničnik

DAN ZA SPREMEMBE

V četrtek, 4. 4. 2013 so si za stanovalce vzele čas tri prostovoljke, ki so brale pravljice, poezijo in pesmico od Ivana Minattija: Nekoga moraš imeti rad.

Obnovili smo pravljico Babičine pripovedke in se nato tudi sami vprašali, koga imamo radi. Stanovalci so povedali:

VENČESLAV LUZAR: Jaz imam rad sam sebe.

MIŠA ŠENTJURC: Verico, Vesno in živali.

VIKTOR KOSELJ: Mamo, očeta in Marijo ter Vesno.

IVANKA KIRAR: Vse po vrsti, še najbolj Verico in Vesno.

JOŽICA LORBAR: Vrhovec Marijo in Vesno.

MARIJA VRHOVEC: Svoje vnuke, teto, sestro v Splitu in hčerko.

KATARINA ŠTERK: Valerijo, Ivanko, Vesno.

Stanovalcem je bilo težko izraziti z besedami, koga in kaj imajo radi. Pa vendar jih je bilo zanimivo poslušati, saj so govorili iskreno.

Menim, da se na sploh premalo pogovarjamo o občutkih, si težko povemo kako lepo besedo, pohvalo in da se imamo radi.

Vesna Predanič, delovna inštruktorica

Nekega aprila, v petek je bilo, smo imeli v skupini obisk. K nam sta prišli dve dijakinji iz Gimnazije Brežice. Povedali sta, da obiskujeta tretji letnik in da sta prišli, da bi bili z nami in bi nam radi prebrali nekaj odlomkov. Prebrali sta nam tri odlomke in sicer zgodbe o Tinku Polovinku, Bršljanu in Črnem kosu. Ko sta nam prebrali, smo se o prebranem tudi pogovarjali.

Tinko Polovinko je bil fant, ki je vse naredil samo na pol: pojedel je pol zajtrka, si umil le pol zob in pol obraza, si oblekel le en rokav na bluzi in eno hlačnico na hlačah. Tudi torbo je nosil le preko ene rame. Potem pa mu je babica spekla palačinke z marmelado in ker so mu bile všeč, je pojedel vse. In od takrat je vsako stvar, ki jo je začel, tudi dokončal.

Bršljan se je vil navzgor po grajskem obzidju. Želel si je zrasti do okna v gradu. Pri tem je tako hitel, da je pozabil nase in je pri tem skoraj shiral.

Črni kos pa je bila zelo lepa zgodba. Vsak naslednji odlomek se je navezoval na prejšnjega.

Po vsaki prebrani zgodbi smo se pogovarjali o prebranem. Iskali smo pomen in smisel zgodbe in ga tudi našli. Vmes smo tudi zapeli. Pogovarjali smo se tudi o tem, katera zgodba nam je bila v otroštvu najbolj všeč. Večini je bila všeč Rdeča Kapica, zato smo skupaj naredili obnovo zgodbe.

Dijakinji sta bili prijetni in obiska smo bili zelo veseli. Bilo nam je lepo.

Irena Kužnar

MALO DRUGAČEN DAN V SKUPINI . . .

V četrtek, 7. marca 2013 so nas v skupini obiskali otroci. Nekaj dni po tem smo se v skupini o tem pogovarjali. V pogovoru so sodelovali: Stanka Vreča, Sonja Richly, Karmen Lukica, Nives Kavčič, Irena Kuštrin, Anica Zarač, Ljupka Zakirova, Sonja Kebe, Marta Žnider, Olga Vugrin, Urška Kodrič, Irena Kužnar, Anica Tomec, Anka Plavšič, Franci Grbec, Marija Karničnik, Marija Ambrožič, Irena Polc, Tatjana Zaletelj in Maruša Čarman. Povedali so naslednje:

Na obisk so prišli otroci iz sevniškega vrtca. Pripeljali so se z avtobusom. Mislimo, da je bilo vseh skupaj okoli 50. Ker jih je bilo veliko, so se razdelili v tri skupine. Vsaka skupina je pri nas ostala okoli 10 minut. Prva skupina, ki so se imenovali Polžki, so bili stari okoli treh let. Zapeli so nam pesmico o polžkih in se z nami pogovarjali. Bili smo

presenečeni, ker se nas niso nič bali. Eden je celo sedel Mariji Karničnik na kolena. Nato smo še skupaj zapeli. Potem je prišla druga skupina, ki so se imenovali Zvezdice in so bili stari od štiri do pet let. Zapeli so nam pesmico o zvezdicah. Tretja skupina, ki so jo sestavljali najstarejši otroci, pa so bili Metuljčki. Zapeli so nam pesmico o gosenci, ki postane metuljček. V tej skupini je bil tudi en fantek, ki je že znal brati in nam je prebral napise na našem panoju. V vsaki skupini sta bili tudi dve ali tri spremljevalki in Franci je komentiral, da so mu bile te bolj všeč kot otroci.

Člani skupine so povedali še:

- Obisk me ni motil, drugače pa ne morem komentirati, ker se na otroke ne spoznam
- Otroci so nas presenetili, ker se niso nič bali
- Otroci so bili prijazni
- Otroci so bili radovedni
- Otroci so bili pridni....

Za DT skupino zapisala
Tatjana Kolar, delovna terapevtka

PREDAVANJE O KRVNEM TLAKU

V petek, 30. Novembra, smo imeli v skupini predavanje o krvnem tlaku. Izvedli sta ga sestri Nevenka Strahija in Vesna Tovilovič. O predavanju smo sem se teden po izvedbi pogovarjala s stanovalci, da bi izvedela, koliko so si zapomnili. Bila sem

presenečena. V pogovoru so sodelovali: Stanka Vreča, Sonja Richly, Karmen Lukica, Nives Kavčič, Irena Kuštrin, Anica Zarač, Ljupka Zakirova, Sonja Kebe, Marta Žnider, Olga Vugrin, Urška Kodrič, Irena Kužnar, Anica Tomec, Anka Plavšič, Franci Grbec Marija Karničnik, Milena Šerbec in Maruša Čarman. Povedali so naslednje.

Pri krvnem tlaku merimo potisk krvi skozi ožilje v določenem času. Merimo ga na levi roki, ker je to bližje srcu. Poznamo visok in nizek krvni tlak. Merimo ga takrat, ko smo umirjeni, se pravi, da ne takoj po fizični aktivnosti. Fizična aktivnost je tudi hoja po stopnicah. Zaradi visokega krvnega tlaka lahko tudi umremo, ker vpliva na srce in žile. V žilah nam zato nastanejo strdki, ki lahko zamašijo žile in nam tako povzročajo težave. Pri nas nam merijo tlak na vsakih 14 dni. Če je previsok ali prenizek, sestre to povedo domskemu zdravniku, ta pa nas potem pokliče na kontrolo.

Višina krvnega tlaka je povezana tudi z življenjskim stilom. Tako moramo paziti, da zmerno jemo, da hrana ni preslana in premastna. Dobro je, da jemo dovolj sadja in zelenjave. Ob povišanem krvnem tlaku čutimo glavobol, vrtoglavico, šumenje v ušesih. Oblije nas lahko hladen pot, srce nam močno razbija ali pa nam večkrat teče kri iz nosu. Lahko nam tudi otekajo noge. Tudi vodenico lahko dobimo. Vodenica pomeni zastajanje vode v telesu.

Na višino krvnega tlaka torej lahko vplivamo tako, da pijemo dovolj tekočine (najboljše vodo) in da ne pijemo alkohola in kave v prevelikih količinah. Jesti moramo zdravo in uravnoteženo prehrano z veliko sadja in zelenjave. Tudi gibanje je pomembno in priporočljivo. Najboljše je, če se gibamo na svežem zraku, lahko pa tudi znotraj doma. Zelo pomembna je tudi jutranja telovadba. Hrana, ki vsebuje veliko maščob in soli, so prigrizki (smoki, čips), zato se jim bomo čim bolj izogibali. Tudi pitje prevelikih količin kave ni dobro.

Predavanje nam je bilo všeč, ker je bilo poučno. Bolj nam je všeč, če je izvedeno v skupini, saj tako lažje sodelujemo in kaj vprašamo.

Na koncu pa bi se vsi skupaj lepo zahvalili sestrama Nevenki in Vesni za ta dan!

Po pripovedovanju članov skupine zapisala:

Tatjana Kolar, delovna terapevtka

DNEVI S PROSTOVOLJKO

V skupini je bila z nami en teden prostovoljka Nina. Dogovorili smo se, da bomo o tem nekaj napisali. V pogovoru so sodelovali: Marija Ambrožič, Marija Karničnik, Nives Kavčič, Sonja Kebe, Irena Kužnar, Karmen Lukica, Anka Plavšič, Irena Polc, Sonja Richly, Ana Zrač. Pogovor je zapisala Irena Kuštrin. Stanovalci so povedali naslednje:

Konec februarja je bila pri nas prostovoljka Nina. Doma je iz Blance. Stara je osemnajst let in obiskuje srednjo šolo v Ljubljani. V času počitnic se je odločila, da bo prostovoljka in da bo čas preživela z nami. Po srednji šoli želi študirat geodezijo. Seveda pa jo še prej čaka matura. Njena mama je medicinska sestra in dela na Impoljci, oče pa je učitelj telovadbe. Ima še enega brata in sestro. V skupini se je z nami veliko pogovarjala. Na koncu smo se ji zahvalili za družbo in ji izročili majhno darilce, ona pa nam je prinesla piškote in kavo in nas tako še dodatno razveselila.

Tatjana Kolar, delovna terapevtka

OBISK V VRTCU SEVNICA

Po zajtrku smo se zbrali Gorazd, Marjan, Jože in jaz, pripravili glino, orodje in se s službenim avtom odpeljali v Sevnico. Tam so nas pričakale vzgojiteljice in nas odpeljale v skupino z otroki. Postregli so nas s kavo, nato smo začeli izdelovati izdelke iz gline. V eni skupini sva bila midva z Gorazdom, kjer smo izdelovali snežake iz gline. Otroci so zelo uživali pri mečkanju gline, snežaki so jim šli dobro od rok. Nekateri bolj spretni so jih naredili več. Po končanem delu smo pospravili, snežake smo dali sušiti. Na koncu so nas povabili na kavo in pecivo. Na Impoljco smo prispeli okoli dvanajste ure. Druženje z otroki mi je bilo všeč. Želim si še druženja z njimi.

Igor Drozg

RDEČI NOSKI OBISKALI DUO IMPOLJCA

»Smeh je najlepše darilo in najboljšo zdravilo!« Je življenjska resnica in vodilo klovnov zdravnikov, ki so 17. 9. obiskali DUO Impoljca.

V zavodu se dnevno odvijajo najrazličnejše aktivnosti in vsebine, ki stanovalcem omogočajo zajemanje polnosti življenja in osebni razvoj. Obisk Rdečih noskov pod vodstvom Eve Škofič Maurer pa je vnesel toliko dobre volje in smeha, da po pripovedi udeležencev obisk zlepa ne bo pozabljen, saj so se vsi nasmejali na tuj in svoj račun ter se ob tem še naučili česa koristnega. Predvsem pa so nam Rdeči noski polepšali ponedeljek, ki ne velja za zelo priljubljen dan.

V letu, ko DUO Impoljca praznuje diamantni jubilej, je vsak dogodek posebna iskrica, morda lesk vrednote življenja. Šaljivi zdravniki bi gotovo dodali: »Kol'kor smeha - tol'ko let.«, ter nam utrdili voljo in optimizem.

Matija Dobovšek, delovni inštruktor

ŠTEFKA MEDVEŠEK : Najbolj mi je bila všeč Meta, ko je igrala na kitaro. Velko pa je tudi bil hecen, saj je smešno govoril. Zelo sem bila vesela rdečega noska, saj je bila vesela tudi sestra Jožica, ko me je videla z rdečim noskom.

MILAN POGLAJEN: Meni je bilo všeč, ko sta vstopila Meta in Velko in sta zapela opero. Velko je bil tudi dober, saj je vseskozi s prstom hotel utišati Meto. Vsem sta se predstavila in tudi povedala svoje ime. Vesel sem bil, ko mi je Velko iz svoje torbe dal rdeči nosk. Bila sta lepo pripravljena.

STANKO ŽVEPLAN: Najbolj mi je bilo vseč, ko so prišli in je Ajš začel na njih lajati in skakati. Najbolj mi je v spominu ostalo, ko je Velko začel tako smešno govorit. Pa tudi klovnosa Meta je bila smešna, sploh takrat, ko je začela poskakovati. Tudi rdečega noska sem bil vesel in ga hranim v sobi. Najbolj mi je bilo vseč, ko je Velko hotel nekaj povedati, pa ga je Meta prekinila.

DRAGO BRGLEZ: Meni je bilo zelo lepo. Hecna mi je bila Meta, sploh ko je igrala na majhno kitaro. Rdečega noska sem bil tako vesel, da ga imam kar pri sebi.

PETER KOŠAK: Najbolj mi je v spominu ostalo, ko sta Velko in Meta razdeljevala rdeče noske. Tudi jaz sem ga bil vesel. Meta mi je fajna, ko je igrala na kitaro. Pes Ajš pa je od veselja skakal in lajal.

PRAZNOVAL SEM ABRAHAMA

V mesecu oktobru sem napolnil 50 let in tako srečal Abrahama. Rojstni dan sem praznoval v motivacijski skupini. Dobil sem torto. Vanjo sem prvi zarezal. Zraven torte smo pili kavo. Na praznovanje je prišel tudi Matija in vse skupaj poslikal. Stanovalci, ki so z mano praznovali, so mi zapeli same lepe pesmice. Praznovanje sta mi pripravili socialna delavka Valentina in delovna terapevtka Tatjana. Mimo pa je prišla tudi direktorica in mi čestitala. Bilo je res lepo.

Potem pa so me za vikend presenetili moji domači. Prišli so v soboto. Prinesli so mi torto in stensko uro z napisom. Malo smo posedeli skupaj, se pogovarjali in pojedli torto. Potem so domači odšli. Ostali so kar dolgo in bilo mi je vseč.

Praznovali pa smo tudi v skupini, kamor grem vsak dan. Člani skupine so me presenetili in mi naredili čestitko, v katero so se vsi podpisali, Irena pa je dodala še moj portret. Tako sem rojstni dan praznoval kar trikrat. Bil sem vesel in upam, da bom še dolgo ostal na Impoljci, ker mi je tu vseč.

Pripovedoval: Franc Grbec

Zapisala: Tatjana Kolar, delovna terapevtka

PRAZNOVALA SEM ROJSTNI DAN

Sem Darinka Koselj, rojena 20. 11. 1952. Imam brata, ki mu je ime Stanko. Za moj 60. rojstni dan mi je priredil lepo praznovanje. Stanko in vsi domači so bili pri meni v nedeljo. Skupaj smo imeli kosilo v dvorcu. Prinesli so mi veliko daril. Dobila sem uro, barvice, kekse, človek ne jezi se, brezrokavnik in trenerko. Daril sem bila zelo vesela. Skupaj smo se posladkali tudi s torto.

V torek, 20. 11. 2012, pa sem rojstni dan praznovala skupaj s svojimi prijatelji iz oddelka. V kuhinji so mi spekli zelo lepo in dobro torto. V zaposlitveni skupini so mi skuhalo kavo. Tudi fotograf Matija ni pozabil na mene in me je poslikal skupaj s torto. Za glasbo pa je poskrbel Gregor. Dan je bil zelo lep. Vsem iskrena hvala.

Pripovedovala: Darinka Koselj

Zapisala: Viktorija Brudar, varuhinja

PRIJATELJSTVO

Imam prijateljico Stano Stojanović. Skupaj sva hodili na sprehode in v park k ribniku. Nabirali sva rožice. Včasih sva pili čokolado, ki jo ima Stana tako rada. Močno me je

prizadelo, da je šla v drugi Dom. Pisala sem ji. Večkrat so me njeni domači povabili na palačinke in kavo v Sevnico. Hvaležna sem Stani in njenim domačim.

Za Novo leto sem jo obiskala po čajanki. Bila je tako presenečena, da me je objela. Obe sva doma iz Ljubljane. Ko je prišla od doma, sem jo vprašala, kako je doma. Je rekla: »odlično«, pa da je v Ljubljani vse po starem. Ne bom je pozabila, večkrat ji bom pisala, da obdržim kontakt z njo in z njenimi domačimi. Kar sem ji prinesla, je bila tako vesela! Vsega se je razveselila.

Mira Pirman

IMELA SEM OBISK

V nedeljo pred božičem sem imela obisk. Obiskala sta me moja brata Tone in Stane. Tone je doma v lhanu pri Domžalah in ima svojo družino. Stane pa je v bivalni enoti na Mrtovcu. Tone je povedal, da je dva prašiča klad. Meso so dali v skrinjo pa klobase so naredili. Rekel je še, da se imajo v redu. Žena in otroci so v redu. Žena je v nedeljo delala, zato je ni bilo na obisk. Je zdravnica v Celju. Se vozi z avtom. Stane ni nič kaj takega povedal. Pisal mi je kartico za božič. Tudi sestrična mi je pisala. Pošte sem vesela. Jaz sem pa njim pisala za praznike. Tukaj mi je zelo lepo. Rada sem tukaj, ker je čisto okolje.

Jožica Krašovec

OBISK SINA IN SNAHE

Neko soboto v oktobru 2012, sta me obiskala sin Sašo in snaha Jasna. Zraven so bili še sorodniki od snahe. Šli smo v domski park, kjer smo posedeli, se pogovarjali in se tudi slikali. Prinesli so piškote, ki smo jih zraven kave tudi jedli. Snaha in sin pričakujeta dojenčka v decembru. Trebušček je že viden in je zelo luštna. Vsi smo veseli, da bomo dobili dojenčka, najbolj pa sta vesela Sašo in Jasna. Obiska sem bila zelo vesela. Imeli smo se lepo in hvaležna sem jim za vse.

Anica Zrač

GOSPA MIRA PIRMAN JE DELALA V VRTCU KOT VZGOJITELJICA,

pa zapojmo z njo nekaj pesmic:

SRNICA MALA

Srnica mala, kaj si že vstala?
Sončece zlato zbudilo te je.
Ptički veseli so zažgoleli
in poleteli na širo polje.

MEDVEDEK

Medvedek ni bolan,
Medvedek je zaspan.
Prišla je tiha noč,
Medvedek, lahko noč.

SINIČKA

Sinička se je usedla
gor na drobno vejico
in je zapela
vsa vesela
ci ci ci ci do.
Pa kaj mi poješ
ptička mala
pesem to lepo,
ko pa še zunaj
zima kima
ci ci ci ci do.

MAMICA

Mamica je kakor zarja,
zjutraj se smehlja,
ko še v postelji se dete
s sanjami igra.
Mamica je kakor sonček,
srček njen je zlat,
kakor žarek, ki posveti, od nebeških vrat.
In zato nikdar mamice ne dam,
eno le na svetu širnem mamico imam.

O TROŠKE VRAGOLIJE IN PRVE ZALJUBLJENOSTI

Danes je ponedeljek in opisala bom nekaj dogodkov iz mojega življenja in kakšne vragolije smo počeli, ko sem bila majhna.

Sedeli smo na tračnicah in ko se je vlak približeval, smo skočili stran. Enkrat je vlak ustavil in strojevodja je tekel za mano in ostalimi, vendar smo bili mi hitrejši. Le eno dekle, ki je bilo bolj močno, so ujeli. Ona sploh ni sedela na tračnicah, za nas pa ni povedala, kako se kdo piše. Na tračnice smo dajali tudi kovance, da so jih kolesa sploščila.

Delali smo bunkerje iz vej. Vsak je imel svoje mesto. Pa igrali smo se, da se poročamo. Vsak fant si je izbral »ženo«. To so bila res lepa leta.

V enega fanta sem bila zaljubljena. Ime mu je bilo Ivan. Pet let je bil starejši od mene. Kasneje je doštudiral kriminalistiko. Bil je komisar. Poročil se je in imel dva sinova. Žal se je kasneje, v svojih tridesetih letih, smrtno ponesrečil v prometni nezgodi.

Moj drugi prijatelj ja prav tako končal fakulteto in bil za tem inšpektor v Ljubljani. Predaval je v Tacnu. On je bil moj drugi fant in imel me je zelo rad, vendar sem jaz hodila še v šolo.

Metka Haler

NAŠI SPECIALNI OLIMPIJCI BILI ZOPET USPEŠNI

ZIMSKE IGRE NA ROGLI

Z Impoljce smo se odpeljali ob sedmi uri. Na Roglo smo prispeli ob pol devetih. Na Rogli nas je pričakal sončen, a vetroven dan.

Tam smo dobili štartne številke, se ogreli in začeli s predtekmovanjem v krpljanju. Dolfi je tekel na sto metrov, Peter pa na dvesto. Ko smo odtekli, smo se okrepčali s čajem in se počasi odpravili proti dvorani Golovec v Celje, kjer nas je čakalo kosilo.

Ko smo nahranili naše trebuščke, smo se udeležili zdravstvenega programa: pregledali so nam zobe, sluh in telesno vzdržljivost. Sledila je večerja in slavnostna otvoritev zimskih iger specialne olimpiade Slovenije. Olimpijski ogenj je v spremstvu športnika SOS prižgal Jure Franko. Zabavale so nas akrobatske in plesne skupine in pevka Manca Špik. Utrujeni po napornem dnevu smo se odpravili proti dijaškemu domu, kjer smo prespali.

V nedeljo zjutraj smo se zbudili ob pol sedmih in se po zajtrku znova odpeljali na Roglo. V hotel Planja smo šli na kavo in počakali na začetek finalnih bojev. Prvi je nastopil Peter in osvojil drugo mesto na dvesto metrov. Kmalu za njim se je proge lotil Dolfi in osvojil tretje mesto na sto metrov. Po najinih tekih smo si ogledali tudi smučanje.

Okoli poldneva smo se vračali v Celje, kjer je sledilo kosilo in podelitev medalj. Medalje sta podeljevala atletinja Martina Ratej in nekdanji nordijski kombinatorec Dejan Plevnik. Ko sva dobila medalje, je sledila zabava ter zaključek zimskih iger. Nato smo se pozdravili z drugimi športniki in odpeljali proti Impoljci.

Te zimske igre so nama bile zelo všeč in sva zelo uživala. Spremljal in spodbujal naju je Slavko.

Peter Košak in Dolfi Stojnšek

KRPLJANJE V ČRNI NA KOROŠKEM

v torek, 14. 2.2013 smo se udeležili zimskih iger v krpljanju. Iz Impoljce smo se odpeljali ob 6. uri in 10 minut. Vozili smo se 3 ure. Potem smo se ustavili na bencinski črpalki na kavi in malici, nato smo se odpeljali proti Črni na Koroškem. Tja smo prispeli ob 9. uri. Tam smo pojedli malico in počakali na predtekmovanje, ki je potekalo po več skupinah.

Skupine so štejele po 7 tekmovalcev, ene pa po tri tekmovalce. Po teh skupinah se je začelo tekmovanje. Na tekmovanju je bil Muharem prvi, Igor je bil šesti, jaz pa tudi šesti. Razvrščeni smo bili v različne skupine. Igor in Muharem sta tekmovala na dvesto metrov, jaz pa na sto metrov.

Po tekmovanju je sledila podelitev medalj, nato smo odšli na kosilo. Po kosilu smo se odpeljali proti Impoljci. Ustavili smo se tudi v gostilni. Tam smo spili kavico in kozarec vode.

Te igre so mi bile zelo všeč. Na Impoljco smo prispeli okoli šeste ure. Z nami sta bila tudi Vesna Predanič in Slavko Eisenkoler, ki sta naju med tekmovanjem spodbujala.

Peter Košak

»Sreča je, kadar se vsakdanje stvari svetijo kot zlato.«

IZ SPOMINOV GOSPODA MIRKA JAPLJA . . .

K A M N I S V E T A

Z malo podobnim prijateljem sva šla v manjšo sotesko s potokom. Ob kraju sem zagledal črno bel kamen. Imel je črno bele svaljke. To je za avanturiste. V nekem kamnolomu sem našel oranžne vzporednice na kamnu. To je za nostalgike. V domačem kraju sem našel na manjši razdalji tri stopnje trdote glinenca, ki ga je strdil različno vroč plin. Priložnost za opazovalce.

D V A M L A D A M U C K A

Počasi sem se peljal do bližnjega hribčka. Tam sem v grmovju zagledal dva majhna mucka. Ne vem, ali sta bila žalostna ali izgubljena. Pa sem enega vzel domov, a je kmalu šel po svoje.

M O J E P R A Z N O T N O Ž I V L J E N J E

Letni časi gredo mimo mene
leto za letom,
živim samotno,
v mislih svobodno.

Že deset let brez veze.
A nekega dne sem začutil,
da me ima ena ženska,
ne vem katera in kje, rada.

100 RADIJSKIH ODDAJ . . .

»Spoštovane poslušalke, cenjeni poslušalci ... to ni 100-ti rojstni dan radia Impoljca. Ne, tako stari še nismo, ker smo do te številke prišli v petih letih. Vendar pa je številka okrogla in bode v oči, zato vabljeni k poslušanju/branju radijske oddaje v pisni obliki.«

»Radijci«, voditelji domskega radia namreč, so se skozi zgodovino menjavali, bile so tudi občasne prekinitve. Vendar od leta 2007 oddaje potekajo redno in v oktobru 2012 je bila na vrsti jubilejna, 100-ta radijska oddaja, v kateri smo pred mikrofonom v našem studiu gostili gospo direktorico, Andrejo Flajs.

Stanovalci lahko vsaj 2-krat mesečno prisluhnejo oddaji po domskem radiu. In kaj smo jim v teh letih pripravljali? To, kar menimo, da stanovalce pritegne in zanima. Pravzaprav smo čisto prava lokalna radijska postaja in poročamo o vsem, kar se dogaja v našem mestu – v Impoljci.

Sodelujejo tudi stanovalci sami, kar jim je svojevrsten izziv. Nekateri sodelujejo redno, drugi občasno, nekateri v živo iz studia, drugi s pisnim prispevkom. Imamo dva redna radijska sovoditelja med stanovalci: Roka Strnada in Tomaža Slaka.

Naše redne rubrike so:

- novice in obvestila o tekočih dogodkih ter aktivnostih v zavodu
- poročila o sodelovanju naših stanovalcev na športnih, glasbenih in ostalih tekmovanjih oz. prireditvah
- napovednik obiskov in ogledov zavoda

- pomembnejše novice iz sveta in Slovenije iz političnega, kulturnega in športnega področja ter zanimivosti iz sveta zabave
- vremenska napoved in sezonska povprečja
- glasbene želje stanovalcev
- čestitke za rojstne dneve stanovalcev
- pohvale in zahvale stanovalcem
- dobrodošlica novo sprejetim stanovalcem
- »Minute za zdravje« (rubrika o zdravem načinu življenja, ki jo pripravlja dipl. medicinska sestra Martina Hafner)
- »potepanja po svetu« (predstavitev posamezne države in njenih značilnosti)
- pisni prispevki stanovalcev
- »Baltazar svetuje« (rubrika o varčevanju in energetske učinkovitosti)
- predstavitev pevk/pevcev ter njihove glasbe
- slovo naših stanovalcev (kratko slovo v besedi od pokojnih stanovalcev, ki so nas zapustili)
- »Kajenje škoduje zdravju« - zdravstveno vzgojna rubrika (redno opozarjanje na škodljivost aktivnega in pasivnega kajenja, ozaveščanje stanovalcev o posledicah kajenja na zdravje)

Na vsebino oddaje vpliva tudi aktualen letni čas, praznik ali običaj. Vse kar ne uspemo povedati v naših rednih radijskih oddajah, stanovalcem sporočimo v dodatnih oddajah. Tudi teh se je v 5-ih letih nabralo kar precej.

»Pa na slisanje ob 200 - ti oddaji. Z vami sem sva bila radijska voditelja Lili in Matija.«

Zapisala: Lili Merlino,
Delovna terapevtka

GOSPA KRISTINA MURN JE IZDALA SAMOSTOJNO ZBIRKO »Pot v življenje« . . .

Letos poteka drugo leto delovanja Literarno novinarskega krožka, leto, ki bo na poseben način pustilo pečat, saj je članica Kristina Murn izdala samostojno zbirko svojih literarnih sledi Pot v življenje, med katerimi je za izdajo domskega glasila Zlato listje izbrala nekaj odlomkov, ki ji pomenijo veliko.

... iz spremne besede

Njene misli zrcalijo njeno življenje. Pero jih preliva na papir. Zbirka Kristine Murn nas vabi v pokrajine njenih prehojenih poti, razmišljanj, želja.

Življenje opisuje takšno, kot ga je doživela. Težak in trd vsakdan je premagovala z mehkim srcem, milimi pogledi in toplimi upanji.

Kljub svoji zadržanosti je pogumno stopala naprej, iskala poti, se spraševala o smiselnosti smeri, premišljevala, hrepenela. In do dneva današnjega ostala zvesta svoji vesti in pogledom v prihodnost in preteklost. Zbirka prepleta tako impresije intimnega kot slikovite ekspresije izpovednega in pripovednega v prozi in verzu.

Matija Dobovšek, delovni inštruktor
mentor Literarno novinarskega krožka

BERAČ JANI

Zima, ki je prava sovražnica beračev in brezdomcev, je potrkala na vrata. Kako siromašno so živeli, posebno ko še niti stalne strehe niso imeli nad glavo. Bili so kot zapuščene sirote, ki so živeli od usmiljenja dobrih ljudi.

V našo vas se je ob zimskem času vračal berač Jani. Bil je betežen in že star, toda med vaščani priljubljen, saj so ga radi sprejemali pod svoj krov. Koliko novega je imel povedati! Vsi so ga radi poslušali, posebno še otroci, ko jim je pripovedoval šale in pravljice. Pa koliko jih je znal, kot da bi jih stresal iz rokava! Od staršev in tet jih niso nikoli slišali in pravi mojster je bil, da je pridobil mlade poslušalce. Staršem je odleglo, če so zvečer ob pravljici zaspali. Imel je tudi lajno, ki jo je rad raztegoval, da so zraven kaj zapeli. Bilo je določeno, pri kateri hiši bo gost tisti dan, ki se je potegnil pozno v noč, da so izvedeli vse. Gospodinja mu je postavila na mizo večerjo, gospodar pa mu je ponudil polič vina, česar je bil Jani tako vesel, da bi kar zavriskal, če ne bi otroci že spali. Pri Brdarjevih je bil zelo rad, ker so imeli devet otrok, ki so bili zvesti poslušalci in pevci. Jani je prinesel malo življenja in spremembe mednje. Nikoli ni ostal brez besed in bil je vesel, če so ga spraševali to in ono, kajti otroci so bili kar radovedni, pa tudi sami so radi povedali, kako je v šoli in kaj je novega v vasi. Tako se je Tonček pohvalil, da je krava Dimka imela telička in da ima psica Pika pet mladičev. Imeli so si toliko povedati, da so skoraj spregledali, da na šipah ni več ledenih rož in da trka pomlad na vrata, da je privabila Janija in vaščane na plano. Kar dobro se jim je zdelo, ko jih je grelo toplo spomladansko sonce.

To pa je bil tudi čas, ko je berač Jani zapustil vas. Vsem je bilo žal, posebno še otrokom, toda hkrati so se veselili prihodnje zime, ko jim bo prinesel polno malho orehov ter lepih in novih pravljic. Bilo je videti, da se je z odhodom Janija res začela pomlad. Minevali so meseci, berač Jani pa je vedno teže prenašal stara leta. Vedno je prišel h kakšni hiši v jeseni ličkat koruzo, toda tisto leto je omagal in se ulegel v Korenovem hlevu na slamo in se grel od toplote živine, ki je njegova prisotnost ni motila.

Že so zapihali mrzli zimski vetrovi, ko se je berač Jani poslovil od sveta. Vsakomur, ki je izvedel za njegovo smrt, se je orosilo oko, posebno pa so bili žalostni otroci, saj je bil med njimi zelo priljubljen in spoštovan. Tudi v naši vasi smo izvedeli za njegovo smrt, saj se je zgodilo v sosednji vasi. Tako smo izvedeli za njegov grob. Pogreb je bil skromen, saj je bil le en venec in nekaj sveč, ki jih je prižgala otroška roka. Vse nas je zelo potrlo in dogovorili smo se, da mu bomo spomladi nesli na grob prvo spomladansko cvetje in prižgali sveče. Tako je končal življenje zadnji berač v našem kraju.

MATI

Metina mati je bila kmečka ženica. Svoje življenje je osredotočila za delo na polju in travniku. Rada je šla očetu pomagat pri podiranju drevja v domačem gozdu. Že njena mati je rada delala na polju, zato ni čudno, da so tudi otroci prijeli za motiko in srp. Tako je Metini materi potekala mladost. Poročila se ni več mlada, saj je imela zelo trdo življenje, tako da je tudi ljubezen vzniknila mnogo pozneje kot bi sicer.

Pri hiši bi bilo devet otrok, pa so štirje umrli. Meto je rodila že pri štiridesetih letih. Otroci so odraščali in zgodaj zapustili domače ognjišče in se podali v mesto iskat srečo. Mati je bila razočarana, ker jih ni mogla pridobiti, da bi skrbeli za domačijo, saj se je celo Meta upirala kmečkemu delu. Čutila je, da ni rojena za delo na njivi in se je oddahnila, ko je dopolnila osemnajst let. Srečna se je podala v svet, česar mati ni mogla verjeti. Mati je upala, da se bo ustalila, ko se je po treh letih vrnila iz Maribora. Toda Meta se je zaposlila v domačem mestu, kamor se je po desetih letih za vedno odselila v stanovanje, ki ga je dobila od ustanove, kjer je bila zaposlena. Doma je ostal le Jože, pa tudi on ni čutil klica narave in se je ustalil šele v letih, ko so se razmere uredile. Tri leta je delal v Franciji, da je popravil dom in šele ob prihodu domov se je odločil, da bo vzel domačijo za svoj dom.

Časi pa so se spreminjali, toda domačija ni zadostovala za preživetje. Zaposlil se je v domačem mestu in tisto leto je pripeljal materi Anico v pomoč, kar pa se je vse obrnilo materi v škodo, saj ni bilo miru, dokler ni predala imetje sinu. Težko ji je bilo tudi potem, da se je večkrat na skrivaj razjokala. Vsa razočarana je zapustila domačo vas in se odselila h hčerki Meti v mesto.

Življenje je bilo res mirno, toda mati se je večkrat podala na polje, brez katerega ni videla smisla življenja. Vas je bila kar daleč, tako da je komaj zmogla dolgo pot in še obdelala vrt. Kaj več ni zmogla. Sčasoma pa je mogla opustiti tudi to, ker sta sin in snaha šla v bolnico. Vedela je, da sta bolna in napočil je tisti usodni dan, ko sta bila odpeljana v ustrezno bolnico.

Mati je vse več zaupala hčerki, čeravno se je strinjala z odločnim ukrepom in je lahko le čakala, da bosta potrkala na vrata, da bo lahko objela sina. Štiri dolge mesece je

trajalo, da sta se sin in Anica vrnila iz bolnice. Kako so bili veseli, ko so bili zopet vsi skupaj. Mati je zopet merila cesto med mestom in vasjo. Kar dolga je bila pot, toda občutila je moč in voljo, da je kljub letom z lahkoto prehodila pot, saj je bila ljubezen do sina močnejša od naporne poti. Pa tudi s snaho se je lahko pogovorila, saj je bila bolj dostopna, odkar je prišla iz bolnice.

Tako je življenje teklo dalje. Jože pa je ustvarjal z veliko vnemo še posebno potem, ko je ugotovil, da ne bo dediča in se je z delom tolažil. Veliko je naredil, saj je dokončal hlev s senikom, drvarnico, pa tudi nova hiša je dobila svojo podobo. Mati je bila ponosna na sina in je rada prihajala domov, čeravno je tudi njo bolelo pri srcu, da ne bo videla vnuka.

Kljub vsemu bi nekako šlo, če ne bi iznenada umrla mati. Jožeta je prizadelo. Meto pa še bolj, saj je zopet ostala sama v stanovanju. Jože je pa le garal, kar je plačal z življenjem že čez nekaj let. Domačijo je prevzela Anica, ki pa je ni bila sposobna voditi, saj je šla utrujena in bolna v dom, kjer je čez dve leti umrla.

Kar dolgo je trajalo, da so se dediči zedinili glede domačije, da jo bodo prodali preko agencije. Težko jo bodo prodali, saj je še vedno veliko dela, najbolj pereče pa je, da je domačija brez vodovoda.

Domačija čaka na prihodnost, zemlja pa živi in umira, kajti tak je pač zakon narave.

PRI PRAVLJIČNI URI ZA ODRASLE SE POGOVARJAMO O

URA ZA ODRASLE

Šli smo na izlet k ribniku pri Brestanici. Sprehajali smo se ob ribniku, kjer rastejo tudi lokvanji. Pri restavraciji smo pili kavo in se pogovarjali. Pri pravljичni uri za odrasle se pogovarjamo o našem življenju v mladosti. Na zaključku smo se imeli lepo. Med potjo smo videli tudi grad in cerkev v Brestanici. Kjer smo se vozili, so bile ceste lepe. Na izlet nas je peljala terapevtka Lili in nas tudi srečno pripeljala nazaj.

Irena Kužnar

PRAVLJICE

Naj vam naštejemo osebe iz starih pravljic za otroke. Rdeča Kapica – tako so jo klicali, ker je imela rdečo kapico in fisti volk v gozdu ni pojedel deklice, kar bi bila velika neumnost. Pojedel je od deklice volneno rdečo kapico in se zadušil.

Druga oseba iz pravljice je Pepelka, ki je imela hudobno sestro. Lepša je bila od sestre. Šla je na ples na grad, kjer je na stopnicah izgubila čeveljček.

Mojca Pokrajculja je tretja punčka iz pravljice. Za en cekin, ki ga je našla, ko je pometala, je kupila lonec. Vanj je povabila prijatelje.

Potem pa sta še Janko in Metka, ki sta šla v gozd, v katerem je živela hudobna čarovnica. Po poti sta stresala drobtinice iz kruha in kamenčke, da bi našla nazaj domov. Drobtinice so pojedli ptički, kamenčki so ostali in tako sta našla nazaj domov.

Peta punčka je bila Trnuljčica. Ta se je zbodla s šivanko, ko je bila stara petnajst let. Za sto let je zaspala in z njo so zaspali tudi vsi drugi v dvorcu. Rešil jo je princ.

Naslednja je deklica z vžigalicami, ki jih je v mestu prodajala. Neko noč je bilo tako mrzlo, da je deklica vse pokurila.

Sedaj deklice iz pravljic tekmujejo, katero bodo imeli otroci najrajši.

Maruša Čarman

O PREŠERNU

Čeprav je živel samo 49 let (rojen je bil 1800 v Vrbi na Gorenjskem), je napisal poezije, ki jih večkrat uporabimo za kakšno primerjavo.

Tako je že posvetilo na prvi strani, pesem *Apel in čevljar*, da velikokrat zaradi pesmi rečemo: »Le čevlje sodi naj Kopitar!«.

Prešeren je bil študiran. Poročen je bil s Katro, s katero je imel štiri otroke. Na prvi pogled se je zaljubil v Primicevo Julijo in ji je napisal *Sonetni venec*. V vencu je napisal pesem *Gori* (o Šmarni gori, ki se takrat še ni tako imenovala), pa *Zdravljico* (ki je danes naša himna).

Zaljubljen je bil tudi v kelnarco Urško, za katero je napisal *Povodnega moža*.

Nekaj časa je študiral in živel na Dunaju. Živel je pri stricu, ki je bil duhovnik, potem pa se je preselil v Kranj, kjer je mislil še pisati, a je umrl.

Ljubljanani pri tromostovju je njegov spomenik, njegove poezije pa še vedno živijo.

Maruška Čarman

»Če se v nebesih ne smeš smeјati, nočem iti tja.«

(Martin Luther)

»V zadnjem vagonu ni nikogar (več) . . . «

Gotovo je le to, da se naš svet vrti še hitreje kot mislimo. In da čas – pa čeprav včasih nanj pozabimo – zaznamo, ko nam kaj uide, ko čemu ne utegnemo več slediti. Le tako vidimo odmike od preteklih dni. Ko prihodnost zaznamo že v sedanjosti. Tako si razlagam vključenost našega doma v sodobni družbeni stvarnosti. A hkrati se bojim da mnogi, ki z nami nimajo stika, tega ne vidijo tako.

DUO Impoljca s svojimi zaposlenimi, zaradi svojih v skrb zaupanih, plete mrežo, kjer niti povezujejo posameznike in skupine: stanovalce, svojce, prostovoljce, zaposlene in ustanove vseh vrst prosvetnega, humanitarnega in verskega sveta. Skupaj, drug z drugim in drug za drugega se povezujejo, da bi našo družbo oplemenitili. Specifičnost našega zavoda ne predstavlja (več) ovire, pač pa prvinskost materije, ki lahko različne podobe družbe poveže v trdno verigo, ki je trdna, kolikor je trden najšibkejši člen v verigi vere v življenje.

Naša ustanova se je od nekdaj vključevala v okolje, a se zavest in delovanje z leti le še krepi. Z mnogimi so vezi sodelovanja prerasla v prijateljstva, ta imajo za nas posebno vrednost. Potrjujejo našo pravo pot in voljo, krepijo medsebojno sprejemanje, naklonjenost.

Vsakdo ima le eno življenje. Greje nas isto sonce. V zadnjem vagonu ni nikogar (več).

Matija Dobovšek, delovni inštruktor

O LJUBEZNI

V mesecu maju smo se na srečanju samo - zagovorniške skupine pogovarjali o ljubezni. Skušali smo odgovoriti na tri vprašanja:

1. Kaj je ljubezen?
2. Kako pokažemo, da imamo radi, da ljubimo?
3. Ali je spolni odnos ljubezen?

Kaj je ljubezen?

SAŠO DOLENŠEK: »Da imaš nekoga rad. Da imaš vse rad, da imaš naravo rad . Da imaš vse druge rad. Poroka je ljubezen«

REZKA ZUPANČIČ: »Samo ljubezen ni dovolj . Jaz sem doma imela rada konje. Brez ljubezni je »kreg!«

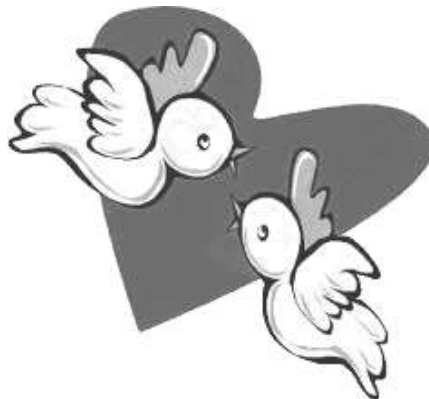
PETER KOŠAK: »Prijateljstvo je tudi ljubezen.«

STANKO ŽVEPLAN: »Obstaja tudi platonska ljubezen. To je ljubezen na daljavo.«

IRENA ŽUPNEK: »Jaz pa sem imela rada muco. Je ljubezen do živali.«

SREČKO ZAGVOZDA: »Po hrvaško rečemo ljubav.«

DOLFI STOJNŠEK: »Da imaš dekle, prijatelje rad.«

Kako pokažemo, da imamo radi?

SAŠO DOLENŠEK: »Da damo roko.«

IRENA ŽUPNEK: »Da damo lubčka.«

DOLFI STOJNŠEK: »Da kupiš kaj za rojstni dan. Če sta poročena, da imata otroka. «

DANICA KERIN: »Da oprostimo.«

Ali je spolni odnos ljubezen?

REZKA ZUPANČIČ: »Če se nimata rada, to ni nobena ljubezen!«

DANI KERIN: »Morata si pomagati . Morata si v boleznih pomagati.«

JOŽICA KRAŠOVEC: »Morata biti dobra drug do drugega.«

Pogovor s stanovalci sem vodila in zapisala svetovalka samo-zagovorniške skupine

Jožica Piltaver, spec. pedagoginja

TI SI MOJ SONČEK

Dolga zima odhaja,
daljši dnevi s toplim soncem,
greje zemljo in ogreje nas ljudi,
nam moškimi še naši sončki ogrejejo srčke,
in vse je tako lepo, saj prišla je pomlad.
In ptički pojejo svoje ljubezenske napeve.
In rožice cveto, je čas ljubezni.
Ta čas je pravi za dan žena,
ta praznik, ki poudari njihovo pomenljivost
za ta naš lep svet.
In vse je tako kot v pravljici s srečnim koncem.
In naj bo tako.

Srečo Dušič

MOJA DRUŽINA SE RIMA

Marija in Slavko sta se poročila v Temenici in krasno hišo si zgradila.

Ančka je Toneta vzela, da na Mirni v miru bi živela.

Jožko je Darjo za ženo vzel, ker je vedel, da bo pri njej se dobro imel.

Ciril se je z Milko poročil, in električno, vodo dobil.

Milan pa pravi, da se ima kar lepo in odraščal je v Ljubljano belo.

Mama, iz tvojih jurčkov pet, je zraslo še vnučkov devet.

Vsi želimo zdravja in veselja ti polno, trije pravnučki pa pošiljajo ti rožic košarico polno.

Vsi želimo ti sreče in zdravja tako zelo, da ti ob letu tega še več zaželimo.

Milan Poglajen

» Srečni ljudje vidijo le lepe stvari.«

(Jeremy Latimer)

ŠALJIVA POŠTEVANKA

Če pozno iz gostilne greš,
doma te čaka burja, dež,
doma te čaka žena,
enkrat ena je ena.

Če star mož mlado ženo 'ma,
pa ona ljubi fanta dva,
pokaže mož roge,
enkrat dve je dve.

Če prazne sode 'maš,
si slab oštir,
enkrat štir' je štir'.

Selič Stanko

NARAVA IN MI

DANICA KERIN: Krožek obiskujem, da spoznavam različne vrste čajev. Pomagam pri nabiranju čajev. V preteklem letu smo nabirali bezeg, lipo, meliso, rman ...

MINKA LESJAK: Doma nismo nabirali čajev, ker smo jih kupovali v trgovini. Poznala sem samo kamilico in šipek.

ROZI PERKO: Prihajam iz Ljubljane. S čaji sem se srečala samo na tržnici pri prodajalki. Sama jih nisem nabirala. Zelo rada bi se naučila nabirati in uporabljati čaj.

GRETA MLINARIČ: Rada nabiram čaj. Pri krožku sem zadovoljna in se tako družim z ostalimi člani krožka. Tako mi čas hitreje mine.

MARIJA BUTARA: Pri krožku pomagam nabirati in čistiti čaj.

MARTIN VOGRIN: Ko sem bil doma, sem nabiral različne čaje. Pri krožku rad sodelujem. Pomagam pri nabiranju in čiščenju čajev.

Zapiski: Vera Zagrajšek in Viktorija Brudar

PUSTOVANJE

V torek, 12.2.2013 smo imeli pustovanje. Po malici smo si naredili kostume in odšli na pustno rajanje v telovadnico. Stanovalci so dogodek opisali in doživeli vsak po svoje. V pogovoru so povedali:

IRENA POLC: Za pusta sem bila Kekec. Šla sem tudi v telovadnico. Plesala nisem, sem pa gledala druge, ki so plesali in uživali. Bilo je lepo.

IRENA KUŽNAR: Na pustni torek se nisem našemila, ker mi to ni všeč. Letos tudi v telovadnico nisem šla, čeprav imam maškare rada.

SONJA KEBE: Kot maškara sem bila škrat. Plesala sem s terapeutko Tatjano in tudi z drugimi. Bilo mi je lepo. Tudi glasba mi je bila všeč. Vsi smo bili veseli. Čas do kosila je hitro minil. Čeprav sem veliko plesala, nisem bila nič utrujena.

ANA ZARAČ: Bila sem kuharica. Bilo mi je všeč. Veliko sem plesala. Tudi pela sem po mikrofону.

NIVES KAVČIČ: Za pusta sem bila kot maškara na plesu v telovadnici. Plesala sem kar dosti in bilo mi je lepo. Tudi glasba mi je bila všeč.

KARMEN LUKICA: Sama se nisem našemila, ker mi to ni všeč, sem pa opazovala druge maskare in te so mi bile všeč. Lepo so se zabavale ob prijetni glasbi. Pa tudi krofi so bili dobri.

MARIJA AMBROŽIČ: Bila sem maskara – mislim da sem bila gospa. V telovadnici smo plesali. Jedli smo tudi krofe.

OLGA VUGRIN: Našemljena sem bila v rožico. Uredila me je Silva. Tudi plesala sem. Bilo je lepo.

STANKA VREČA: Bila sem mucek. Našemila sem se kar sama. Na obraz sem narisala brke. Okoli rame sem imela črn plet. Tudi plesala sem. Bilo mi je všeč. Utrujena pa nisem bila.

TATJANA ZALETELJ: Na plesu sem bila, nisem pa se našemila. V telovadnici sem plesala s Silvo in drugimi. Pojedla sem tudi krof brez marmelade. Bilo mi je všeč.

SONJA RICHLY: Našemila sem se, a ne vem točno v kaj. Bilo mi je lepo. Plesala sem ves čas in na moje presenečenje nisem bila nič utrujena.

ANICA TOMEČ: V maskaro se nisem oblekla, saj za to nimam veselja. Rada pa opazujem druge, kako se pri tem veselijo, zato sem jih šla v telovadnico gledat. Tokrat sama nisem plesala. Vsi so mi bili zelo všeč, najbolj pa Sonja, ki je bila škrat.

MILENA ŠERBEC: Včeraj sem se našemila v gospodično. Imela sem klobuk z resicami in ogrinjalo. Taka sem šla na ples v telovadnico, kjer sem veliko plesala. Plesala sem s starko, hudičkom in drugimi maskarami. Bilo mi je lepo.

MARIJA KARNIČNIK: Bila se grška boginja sonca. V telovadnici sem plesala z drugimi maskarami. Vseh sploh nisem spoznala, tako dobro so bili zamaskirani. Bilo nas je veliko. Bilo mi je všeč, sploh pa krof in napitek. Do kosila smo ples zaključili, a je bilo ravno dovolj.

MARUŠA ČARMAN: Sama sem si v skupini naredila dolg nos in se potem uredila. Na pustovanju sem ves čas potem plesala in bilo mi je zelo všeč. Najbolj pa mi je bilo všeč, da sem potem spala celo noč, ker sem bila po plesu prijetno utrujena.

FRANC GRBEC: Včeraj sem bil na plesu v maskah. Tudi sam sem se našemil. Plesal sem – tudi z direktorico. Bilo je dobro. Me je pa ples kar utrudil. Ko sem bil star dvajset let, sem lahko dolgo plesal, sedaj pa, ko jih imam preko petdeset, pa nimam več toliko kondicije.

IRENA KUŠTRIN: Včeraj smo imeli pustno rajanje v telovadnici. Oblečena sem bila v klovna in sem ves čas plesala.

Za maškare zapisala:
Tatjana Kolar, delovna terapevtka

KURENTI

IRENA KUŠTRIN: 8. februarja so nas obiskali kurenti. Mislim, da jih je bilo okoli osem. Oblečeni so bili v ovčje kožuhe, okoli pasu pa so imeli obešene velike zvonce. Na glavi so imeli masko z rogovi. Skakali so v zrak in glasno zvonili z zvonci. Kurenti zvonijo zato, da preženejo zimo. Zbirajo tudi robce. Kdor jih nabere največ, ta je najboljši. Tudi jaz sem enemu kurentu zavezala robec za pas.

TEREZIJA ZUPANČIČ: Prišli so v petek popoldan. Bilo jih je veliko. Glasno so zvonili z zvonci. Imajo jih obešene okoli pasu. Vsak kurent ima okoli pasu obešenih po več zvoncev. Potem pa skačejo in zvonijo. Zbirajo tudi robčke. Jaz sem dala robček kar dvema. Zraven je bil tudi inštruktor Matija in nas slikal.

PA ŠE O PUSTOVANJU . . .

MIRA PIRMAN: Maškarada je bila lepa, maske so bile duhovite, plesali smo. Bila sem Rdeča kapica. Moj predlog bi bil, da bi bila prihodnje leto najboljša maska nagrajena.

IVANKA KIRAR: Obiskali so nas kurenti iz Ptuja. Odganjali so zimo. Letos sem imela čast, da sem jim dala darilo. Tudi slikali smo se. Bilo je lepo.

GRETA MLINARIČ: Bila sem na pustovanju. Bila sem maškara. V telovadnici smo plesali.

MILENA ERJAVEC: Jaz sem plesala z maškarami.

TILKA JOVIĆ: Meni je bil najbolj všeč smrkec. Še danes razmišljam, kdo se je skrival pod to masko. Tudi kuža Ajša je imel lepo pentljo okrog vratu. Zaplesal je z nami. Nismo vedeli, da je tako dober plesalec.

MIRA PIRMAN: Fiju, fiju, fiju, maškare gredo, škornji cepetajo, pesmice pojo.

Fiju, fiju, fiju, mene pa je strah, pa se raje skrijem v maminih rokah.

PUST, PUST, KRIVIH UST . . .

Po pripovedovanju zapisala:

Vera Zagrajšek, varuhinja

IZLET V NARODNO GALERIJO V LJUBLJANO

Šli smo na izlet v Narodno galerijo v Ljubljano. Iz Doma smo odšli ob 8. 30. uri. Bilo je zelo lepo. V Narodni galeriji smo videli lepe slike. Bile so od Groharja in Jakopiča. Marjan je naslikal mojo sliko. Tega sem bil zelo vesel. Ena je bila z naslovom Sejalec in še mnogo lepih, še posebej lepa je bila slika blejskega jezera. Nazaj smo prišli ob 14. uri.

Mirko Uhan

IN IZLET NA OTOČEC

Stanovalci so na domskih skupnostih izrazili željo, da bi šli na izlet. Predlagali so tudi nekaj poti in se potem odločili za Otočec. Po prihodu nazaj, ko smo si malo odpočili, prespali in strnili vtise, smo se v skupini pogovarjali o tej temi. Skupno smo napisali članek. Pri ustvarjanju članka so sodelovali: Anica Zrač, Sonja Kebe, Nives Kavčič, Marija Ambrožič, Sonja Richly, Irena Kuštrin, Irena Kužnar, Marija Karničnik, Anka Plavšič in Marta Žnider. Stanovalci so dan opisali takole:

Šli smo v ponedeljek 18.6.2012. Na avtobus smo počakali na dvorišču. Skupaj nas je bilo okoli petdeset. Od zaposlenih so bili z nami sestra Vesna, socialna delavka Valentina, terapeutka Tatjana in likovni pedagog Marjan. Najprej smo se ustavili na Otočcu in se sprehodili po otoku. V reki Krki smo videli račke in labode. Na otočku smo se tudi slikali in pomalicali. Potem smo se odpeljali na kmečki turizem do kmetije Šeruga, kjer nas je že čakala kavica in domač zavitek. V prostoru, kjer so bila okna in vrata iz masivnega lesa, v kotu pa krušna peč, je bilo prijetno hladno, kar je bilo super, ker je bilo zunaj že precej vroče. Z veseljem smo zato sedeli v prostorih in ob tem napisali pozdrave našim domačim in prijateljem. Pa smo vendar morali nadaljevati pot, saj našega izleta še ni bilo konec. Odpeljali smo se do gradu Struga, kjer nas je pričakal vodič – Vitez Volk, grajski gospod, zraven njega pa je bila še njegova žena Eleonora. Popeljala sta nas po gradu. Najprej smo šli v grajsko klet, kjer sta nas malo pogostila. Vitez Volk nam je povedal, da tam vari tudi pivo. Potem smo šli po stopnicah v prvo nadstropje. Nekateri so ostali zunaj v parku, se pogovarjali in opazovali male muce, ki so se igrale v bližini. V gradu je bila v sobah bogata oprema

(krzno, pohišstvo, posoda,...). V spalnici je bil na postelji deviški pas. Kadar so šli moški na bojne pohode, so ženam nadeli take pasove, da jih niso varale. Pas je bil kovinski in imel je ključavnico. Ko so se možje vrnili, so pasove ženam spet sneli. Eleonora nam je v eni od soban zapela tri stare srednjeveške pesmi, ki so bile zelo lepe. Zraven je igrala lutnjo. Imela je zelo lep glas. Vitez Volk nam je pokazal tudi staro orožje. Streljali z njim pa nismo, ker je rekel, da ni točno in da so priprave pred samim pokom tako dolge. Čas nam je hitro minil in kmalu smo morali domov. Bili smo že pošteno utrujeni, ker je bil dan res zelo vroč. Kljub temu nam je bil izlet všeč.

Po pripovedovanju zapisala:
Tatjana Kolar, delovna terapevtka

NAKUPOVANJE V KRŠKEM

V ponedeljek 17.9.2012 smo šli v Krško po nakupih. Spremljala nas je sestra Vesna Predanič, vozil nas je Robi Jene. Ko smo prišli v Krško, smo pričeli z nakupovanjem. Želela sem kupiti kavbojke, pa čevlje in copate. Sestra Vesna mi je pri tem odlično pomagala in svetovala. Hvaležna sem ji za vso pomoč. Po nakupu sva šli še na kavo s smetano. Na Impoljco smo se vrnili okoli pol treh.

Nives Kavčič

VTISI IZ PIKNIKA

Desetega oktobra smo imeli na igrišču piknik. Pekli smo tudi prašička na roštilju. Pekel ga je naš kuhar Lojze Zagrajšek. Imeli smo živo muziko ter karaoke. Na mikrofona sem zapela pesem »Kam le čas beži«. Imeli smo tudi tekmo v vlečenju vrvi in hitrostnem oblačenju. Tudi plesali smo. Jaz sem zaplesala kar solo. Po igrah smo imeli kosilo. Jedli smo prašička in čevapčiče. Zraven smo pili vodo in sok. Bilo je zelo lepo in mi bo še dolgo ostalo v spominu.

Irena Kuštrin

POBEG V TOPLE DNI ...

Naši dnevi v skupini so razgibani, saj poskrbimo, da se vedno nekaj dogaja in nam ni nikoli dolgčas. Tole deževno vreme pa nam že pošteno preseda, saj že komaj čakamo lepo vreme in tople sončne žarke,... da bi lahko šli v park. A ne dočakamo. Že smo aprila, pa še vedno čepimo notri. Pa smo se spomnili, kako bi vsaj malo poskrbeli za boljše razpoloženje in dobro voljo. Prišli smo do zaključka, da imamo vsi raje poletje in toplo vreme. In poleti imamo radi sladoled. Ugotavljali smo, kateri okusi so nam najljubši. Takole smo se odločili:

Marta Žnider, Nives Kavčič in Urška Kodrič imajo rade vse okuse, Maruša Čarman pa le sadne. Ljupka Zakirova obožuje kokos. Sonja Kebe prisega na pistacijo. Čokoladni okus je najboljši za Anico Zarač, Anko Plavšič, Marijo Karničnik in Ireno Kuštrin. Čokolada in vanilja pa sta najbolj pri srcu Sonji Richly in Ireni Kužnar. Karmen Lukica in Marija Ambrožič si v poletnih mesecih najraje privoščita lučko ali kornet. Franci pa pravi, da je najboljši sladoled z okusom lešnika. Milena Šerbec si najraje privošči vaniljo in stracetello, Stanka Vreča vaniljo in banano, Anica Tomec pa le vaniljo. Ireni Polc se kar smeji ob misli na borovničev in jagodni sladoled, Olgi Vugrin pa na borovničev.

Pa midve s Silvo? Silva bi si privoščila limonin sladoled, drugače pa sladoleda niti ne mara. Tudi sama nisem ravno ljubiteljica sladoleda in bi si v vročih dneh raje privoščila kakšno osvežilno pijačo kot sladoled.

No in takole nam je dan kar hitro minil in ni bil več tako siv in turoben kot še malo prej...

Tatjana Kolar, delovna terapevtka

POLETJE

Poleti je lepo. Takrat gremo na morje, v hribe, taborniške pohode. Za male otroke se kupi rokavčke ali obročke, da lažje splavajo. Za male otroke imamo posebne bazene. V morju so tudi školjke in morske zvezde.

Marija Karničnik

ŽIVALI

Rada imam živali. Posebno male mucke. Pri nas imamo male mucke. Videla sem, kako jih mama muca hrani. Na Impoljci imamo tudi lastovice. Vsako jesen odletijo na jug. Spomladi se pa vrnejo. Pravijo, da kdor ima rad živali, ima rad tudi ljudi.

Marija Karničnik

JAZ IN KONJI

Ko sem bila stara štiri leta, sem že jahala konje. Doma smo imeli enega konja. Za delo sem šla k sosеду in sem dobila še enega konja, da sem lahko opravila kmečka dela. Ko sem bila starejša, sem z njimi domov vlačila podrto drevje. Konji so drva iz gozda vlačili na velikih saneh. Doma smo jih nato sekali na roke. S parom konj sem sama orala na domači njivi. Tudi seno smo s pomočjo konjev poleti spravljali na senik. Najprej smo ga posušili, ga naložili na voz in s konji peljali domov. Nekega dne sem se s sosedom peljala na vozu. Sosed je tako udaril konja z bičem, da je le-ta šel v galop, jaz pa sem padla in se nič poškodovala. Hiter konjev tek mi je bil zelo všeč. Za konje sem skrbela tudi tako, da sem jih »štrgljala«, kovala, krmila in napajala. Gnali smo jih tudi na pašo, kjer so bili ograjeni z električnim pastirjem. Na kmetiji pa smo imeli tudi zajce, muco Jano, kokoši, peteline, kravi Nušo in Sivko, bike, teličke, hudega psa ovčarja Sultana, prašiče, konja Mišo, kobilu in žrebička Jadrana.

Terezija Zupančič

EVROPSKO PRVENSTVO V NOGOMETU 2012

Predvsem fantje iz skupine delovne terapije na A oddelku so bili navdušeni nad nogometnim prvenstvom na Poljskem in v Ukrajini 2012. Lahko si mislite, kaj so počeli med potekom prvenstva... In kako so napovedali, kdo bo sedel na nogometni prestol:

Borut Bizjak: Nemčija

Brane Mlakar: Anglija

Suzana Bratož: Anglija

Franci Tratar: Španija

Pravilno je napovedal g. Tratar Franci. Očitno ima šesti čut ali pa je tako natančen poznavalec nogometa, morda pa kar oboje ☺

Lili Merlinn, delovna terapevtka

META – TA – FIZIKA

Včeraj zvečer sem se spraševal in se zavedal v zavestno zavest – misel je skozi in skozi, pa ni materialna. To je bila meta – ta – fizika. Potem sem se poglobil vase in na pamet, z nekakšno vero, zaznal, začutil, zaslutil: vse je v meni. Ker sem materija, tudi misel izvira iz neke materije, ki je tako globoko v meni, da ne morem drugega kot verovati v to globino ... vsaj jaz. Meta – ta – fizika je lahko samo grška beseda. Po drugi strani pa je to pojem, ki je veliko globlji. »Spoštujem Platona, toda nad vse ljubim resnico.« (Aristotel)

Nenad Niko Zupanič

»Bleščoč nasmeš je prav to, kar pove beseda – razsvetli prostor kot svetilnik.« (Pam Brown)

NOVOLETNE ŽELJE 2013

LJUDMILA MAJNIK: Želim si zlat prstan od kakšnega fanta, ☺ ... le od katerega še ne vem...

METKA HALER: Denarja, zdravja in kakšno ljubezen kot cvetje v jeseni.

ROZI PERKO: Zdravja in da bi srečala kakšnega fanta.

NENAD N. ZUPANIČ: Jadranje na Havaje.

FRANCI TRATAR: Mir bi rad, da boste bolj tiho, ker je tukaj obupen nered ☺.

DRAGICA BRGLEZ: Da bi imela kaj delat ... brezdelje je hudič ☺...

Lili Merlino, delovna terapevtka

»Želim ti, da bi doživel srečo otroškega darila. Šopek ovelega regrata, kosmato karamelo, žabico, poljubček.«

(Pam Brown)

Preizkusimo se v angleščini . . .

SOMETHING IN ENGLISH

The first day teacher don't ask as: Do you speak English? We just begining the learning.

If I don't feel well, I lie on the bed in my bedroom and listen to the radio.

It's cold in winter, hot in a summer. In spring and autumn it's warm.

I like beautiful dress and nice, clean shoes. Sometimes on the afternoon there are some clouds on the sky. Sometimes the sky is blue. I am happy, when the sun is shining. When it is raining, I am going on the walk with umbrella. So I can listen the rain.

One time I went in a cinema. It was an interesting film. I remember it. Rain in Spain wets all players.

In my room I have one window, always clean bed, desk, chair, light, radio. Our house has the second floor. On the first floor are a kitchen, bathroom, WC, two rooms, steps and doors. On the second floor it's like on the first floor.

When I was young, I went in school every day with my bike. Every afternoon i help my mother and father on the field and something like that. It was like that, when I was young. Then I begin driving with bus in the town. There are a lot of streets and roads, cars, shops, schools, station for trains and buses. Before traveling with train you must buy a ticket. You must say on the station: »A ticket, please!«. You pay with money. On the station you can buy food, drink coffe or tea and you need a watch. In the town you must always know what is the time and people always need's a money. There we must have nice dresses, shoes and be clean. On the morning we say one another: » Good morning!«, then »Good afternoon« and »Goodbye« and »How are you?« The answer is: »Thank you, I am very well.«

Sing songs, dance, playing games, eat and drink is the best for everybody. I am good, you are better, they are the best. I forgot to tell you that I have in my bedroom closet for my dresses, bags and something else. I have two windows.

NEKAJ V ANGLEŠČINI

Prvi dan nas tovarišica ni vprašala, če govorimo angleško. Ravno smo se jo začeli učiti.

Če se ne počutim dobro, ležim v postelji v moji spalnici in poslušam radio. Pozimi je mraz, vroče poleti, spomladi in jeseni je toplo.

Rada imam lepo obleko in lepe, čiste čevlje. Včasih je popoldan na nebu nekaj oblakov. Včasih je nebo modro. Srečna sem, ko sije sonce. Ko dežuje, grem na sprehod z dežnikom. Tako lahko poslušam dež.

Enkrat sem šla v kino. Bil je zanimiv film. Zapomnila sem si. Dež v Španiji je vse zmočil.

V spalnici imam okno, vedno čisto posteljo, mizo, stol, luč, radio. Naša hiša ima dva nadstropja. V prvem nadstropju je kuhinja, kopalnica, WC, dve sobi, stopnice, vrata. V drugem nadstropju je podobno kot v prvem.

Ko sem bila mlada, sem šla vsak dan v šolo s kolesom. Vsako popoldne sem pomagala materi in očetu na polju in podobno. Tako je bilo, ko sem bila mlada. Potem sem se začela voziti z avtobusom v mesto. Tam je veliko ulic in cest, avtomobilov, trgovin, šol, postaja za vlake in avtobuse. Preden greš na vlak, moraš kupiti karto. Na postaji moraš reči: »Vozovnico, prosim!«. Plačaš z denarjem. Na postaji lahko kupiš hrano, piješ kavo ali čaj in potrebuješ uro. V mestu moraš vedno vedeti, koliko je ura in ljudje vedno potrebujejo denar. Tam moramo imeti lepo obleko, čevlje in biti čisti. Zjutraj rečemo eden drugemu: »Dobro jutro«, potem »Lepo popoldne« in »Nasvidenje« in »Kako si kaj?«. Odgovorimo: »Hvala lepa, zelo dobro!«

Peti pesmi, plesati, igrati igre, jesti in piti, to je za vsakega najboljše. Jaz sem dobro, ti si boljše, oni so najboljše. Pozabila sem napisati, da imam v spalnici prostor za obleko, torbice in druge stvari. Imam dva okna.

V angleščini in prevodu napisala
Maruša Čarman

BIVALNE ENOTE SE PREDSTAVIJO

»Pa zaslišiš v parku ščebet ptic . . . «

POMLAD V MESTU

Siva betonska džungla, stolpnica pri stolpnici. Malo je zelenic, a kaj bi z njimi, ko vsi hitijo naprej in še opazijo ne, kdaj je pomlad.

Le kakšen upokojenec gre po parku in po gubah na obrazu se mu pozna, da je bil nekoč na podeželju, kjer je pustil svoja najlepša leta. Nič ni večno, tudi človek, živali rastline, a sigurno je, da letni časi ne prizanašajo ne enemu ne drugemu. Življenje v mestu je utrujajoče in težko. Tempo življenja je neusmiljen in le težko te kaj osreči. Pa zaslišiš v parku ščebet ptic, postoj takrat, sedi in se prepusti trenutku. Kako lepa si pomlad in vsakdo te sprejema po svoje, po svojih navadah in šegah. Kri nemirno po žilah vzdrti. Glej, tam na bregu že marjetica se bohota, zvončki, mačice in trobentice, vse to si prinesla v dar in veselje nam ljudem. Pomlad, lepa kot si, ne zapusti nas prekmalu.

Marjan Novak

BE MRTOVEC 1

Tu živi osem stanovalcev, ki imajo radi sonce. Zjutraj pri zajtrku je že debata kam bomo odšli na sprehod. A seveda, najprej mora priti poštar, da se Olga malo z njim pogovori in pošali. Potem jo mahnemo na pot, najraje gremo v gozd. Smo pravi naravoslovci, opazujemo drevesa, podrastje, se spotikamo ob kamenje, včasih zares, včasih malo za šalo. Vedno se ustavimo ob mravljišču in ugotavljamo, za koliko se je povečalo od zadnjega obiska.

Mlakar Ivica

ŽIVIM NA KOMPOLJU

V Kompolje sem se preselila leta 2009. Z zaposleno nas je petnajst. Na oglasni deski imamo sezname, kdaj je kdo dežuren. Dobro se razumem s sostanovalci, kakor tudi z zaposlenimi. Dežurstva imamo v kuhinji, v kopalnici in wc – jih in dežurnega pralca. Pri vseh opravilih nam pomagajo zaposleni.

Pred zajtrkom imamo telovadbo. Vsak dan se stuširam, pomoč pa nam nudijo tudi sestre. Zunaj imamo utico, v kateri pijemo kavo, kadimo in pojemo. Če je lepo vreme, gremo tudi na sprehod. Gremo pa tudi v sosednji dve BE na obisk k svojim prijateljem. Tam nam skuhajo kavico, malo poklepetamo, kakšnega pokadimo in se vrnemo nazaj. V dopoldanskem času, če nismo dežurni, delamo v delovni terapiji. Jaz vezem, izvezla sem že štiri prtičke. Rada tudi pišem in rišem. Za Novo leto smo okrasili tudi smrekico in imeli novoletni ples.

Povžun Slavica

VALENTINOVO

V zadnjem času se praznik Svetega Valentina (14.februar) tudi pri nas vse bolj uveljavlja kot praznik zaljubljenec, prijateljev in vseh, ki se imajo radi. Na ta dan običajno izkažemo svojo naklonjenost do ljudi, ki jih imamo radi. Trenutkov, ko lahko pokažemo nekemu svojo naklonjenost, ni nikoli preveč. V hitrem tempu vsakdanjega življenju dostikrat pozabljamo na majhne pozornosti, ki nam polepšajo dan, in ob katerih za trenutek pozabimo na skrbi in težave, ki nas morda pestijo. In prav Valentinovo je ena od mnogih priložnosti za tako dejanje. Pri obdarovanju ni pomembno, kako globoko sežemo v žep, temveč pristnost, izvirnost, domiselnost in način, kako poklanjamo darilo. Že preprost travniški šopek ima lahko enak učinek, kot kupljeno darilo. Med rožami je res vrtnica najpogostejše darilo za Valentinovo, vendar pa lahko tudi z drugim cvetjem izrazimo svoje občutke ali naklonjenost določeni osebi. Pred vami je nekaj zbranih želja stanovalcev BE Kompolje za Valentinovo.

Kaj bi svojemu prijatelju, prijateljici, svoji simpatiji podarili in zaželeli za Valentinovo?

SLAVICA POVŽUN: za Valentinovo podarjam vsem dva srčka.

PETER STANKO: ljubezni in notranjega miru.

SILVA STOPAR: lectovo srce.

MARTA KAČIČ: čokolado in bonbone in lepe želje.

TADEJA ČUJEŠ: zdravja in razumevanja.

LUDVIK VOLOVEC: zdravja, sreče, spoštovanja in razumevanja ter odprto srce. Ne sme pa manjkati rdeča vrtnica.

DANIJEL PLEVEL: čokolado in lepe želje.

JANJA KOČMAN: ljubezni, predvsem zdravja in osebne sreče, vse kar si sam najbolj želi.

JASNA TUKARA: srček in plišastega slona.

Zapisala: Lenka Rakar

»Ljubezen vsak dan ustvarja čudeže: močnega slabi, slabega krepí; pametnega poneumlja, neumnega napravi pametnega, povelíčuje strasti in uničuje razum. Z eno besedo: vse postavlja na glavo.«
(Pollock)

PETROV SEJEM

Bila je sobota, že zjutraj je bilo vroče. Bil sem zelo vesel, saj sem bil namenjen na Petrov sejem, ki ga že nekaj let organizira Turistično društvo Brestanica.

Nekaj pred osmo uro me je prišel iskat inštruktor lesne delavnice iz Impoljce. V Brestanici smo imeli dve stojnici. Ena je bila namenjena za izdelke iz ročno izdelanega papirja, kot so albumi, voščilnice, darilne škatlice. Inštruktor Robi na drugi stojnici pa izdelke iz lesa, ročno pletene košare, koške in druge izdelke. Skozi celo staro trško jedro so stale stojnice z raznimi izdelki. Bili so izdelovalci sirov, kruha, piškotov, medu in še bi lahko našteval. Program se je začel ob deveti uri z blanškimi vinogradniki in se nadaljeval z drugimi šaljivimi igrami pod okriljem dramske sekcije Brestanica. Najbolj mi je ostala v spominu skupina Tower Pancers, to je skupina moških, ki so plesali v kostumih. Po končanem programu smo šli na malico in se vrnili nazaj v BE.

Preživel sem čudovit dopoldan. Želim si, da bi si Petrov sejem še kdaj lahko ogledal.

Stanko Peter

SPREHOD

Joj, ta sprehod! Že spet se pogovarjajo, da gremo na sprehod. Hitro si moram nekaj izmisliti. Ali bi me bolel križ? Ali bi me bolele noge? Kaj si naj izmislim, zakaj ne morem iti. Ah najbolje, da povem iskreno, da se mi ne ljubi. A kaj pomagajo ti izgovori, ko pa vsi dobro vedo, da se šalim. No ja, pa se sploh ni tako slabo sprehajati. Na poti večkrat srečamo druge sprehajalce, jaz se zelo rad pogovorim z njimi. Včasih naberemo cvetlice. Jaz jih poklonim svoji prijateljici Ivanki.

Kraševac Stane

SPREHOD SKOZI ČAS

Minilo je že kar nekaj časa, ko me je obiskal Abraham. Danes se spominjam, kako je bilo nekoč, ko smo bili še vsi doma. Brat Miro in sestra Marinka sta me velikokrat pazila in velikokrat sem jima kaj ušpičil.

Najraje sem zahajal v gozd, kjer sem se odpočil. Vsak dan sem opazoval gozd, kako se spreminja v vseh letnih časih. Vsak letni čas je imel svoje opravilo. Ko se je začel topiti sneg, se je tudi gozd počasi prebujal iz zimskega snega in ledu. Če je posijalo sonce, sem stekel najraje ven, kjer je raslo resje in tu je bilo najbolj zanimivo. Resje je začelo počasi cveteti in obenem se je začel gozd počasi spreminjati. Če je bilo toplo, sem legel na tla med resje in zaspal. Bilo je lepo in zanimivo, ko sem se prebudil. Ura je bila že pozna, ko sem prišel domov. Vsi so se spraševali, kje sem bil, a tega jim nisem hotel izdati. Včasih sem si oprtal koš polen koruze za gozdne živali. Skril sem se v grm in opazoval, katera žival bo prišla prva jest, a to so bili vedno fazani. Njihovo perje se je lesketalo v sončnem dnevu in bilo je čudovito videti vse to. Bil sem zadovoljen, da so se najedli. Na bukvah sem opazil prve popke, ki so se začeli odpirati v čudovito zeleno barvo. Tudi doma sem vedno pogledoval skozi okno, kako počasi vse zeleni. Poznal sem vsako potko v gozdu, ki mi je kasneje, ko sem šel v šolo, vedno krajšala marsikatero uro. Nekega dne, ko sem se odpravljal v šolo, je na dvorišče pritekel divji zajec in me gledal. Bilo mi je težko, ker nisem mogel za njim v gozd, kjer so bile že veverice, siničke, divji prašiči, srne, jeleni. Le medveda nisem nikoli videl.

To so čudoviti spomini na mladost in obenem sem srečen, da sem vse to videl samo jaz, ker drugi tega niso opazili prvi, šele, ko je bilo že vse zeleno, se jim je zdelo vse to samoumevno. Nekateri pravijo, da spomini niso pomembni, a še kako so pomembni, ko se spomniš za nazaj in veš, da je to zelo pomemben spomin sedaj na stara leta. Da ti novih moči, da se zjutraj lažje zbudiš, vsak dan dobre volje. Tako lažje premaguješ vse zanke v življenju po petdesetem letu. Vem, da tistih ljudi, ki sem jih poznal, nekaterih že ni več, nekatere pa ne vem, če bi še spoznal, saj vsakemu

izmed nas čas pusti svoje sledi. Ko pišem te spomine, mi je toplo pri srcu in vem, da bo tudi mene enkrat dohitel čas, ki mi je bil dan še kot otroku v zibelki.

Novak Marjan

LETO 2012

Rada bi vam v nekaj stavkih opisala leto 2012. Poleg vsakodnevnih dejavnosti, kot je kuhanje, pranje in čiščenje smo se za naše razvedrilo naučili igro »Včasih je lušno blo«, ki smo jo predstavili v treh Domovih upokojencev. Za zaključek pa smo se predstavili na Impoljci, na Srečanju s svojci ob 60. letnici doma. Tu smo igrali pred največjim številom gledalcev. Del naše skupine je bil tudi g. Gregor Oblak. Naši mentorji: Lenka, Ivica, Lojz, Arifa, Mateja in Eta so nas vodili skozi vse zadrege. Bilo je tudi veliko smeha na vajah. Imeli smo se prav lepo in žal mi je, da letos nimamo nobene igre.

Imeli smo pohod na Jablanco. Mi, ki pri hoji nismo tako vzdržljivi, smo bili na Mrtovcu. Imeli smo tudi kostanjev piknik, kjer so nas članice mobilnega tima pohvalile za nastopanje, pogostili so nas tudi s torto. Prav tako se je vrnila v leto 2012 naša Nataša, ki je uspešno zaključila šolo za medicinsko sestro. Leto je bilo polno dogajanja, dobre volje in lepih trenutkov.

Marinka Hočevar

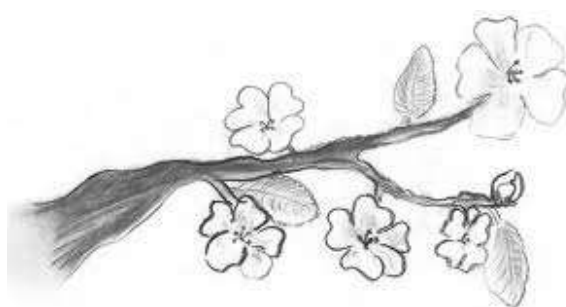
GLASBENA SKUPINA

Na glasbeno skupino hodim že 10 let. Do pred kratkim smo iz naše BE hodili štirje, sedaj hodim sam. Rad obiskuje glasbeno skupino, saj se naučim veliko novih pesmi, ob enem pa vidim tudi stare prijatelje, kajti v teh desetih letih smo stkali trdne vezi. V skupini je tudi Gregor, ki igra harmoniko. Tudi mi imamo inštrumente, na katere igramo pod vodstvom ga. Andreje Homan Ban. Pomagajo tudi inštruktorji, saj smo se naučili okoli dvaintrideset pesmi.

Žibert Rudi

ČEŠNJEV CVET

Tam visoko nad gorami,
stoji stara domačija.
Na jasi češnja cveti,
spominja na otroške dni,
ki jih nazaj več ni.
Kot otrok sem plezal na drevo
in prvič utrgal češnjico.
Velikokrat imam v spominu mladost,
ki je nazaj več ni...
Kmalu bodo češnje spet dozorele
in me spominjale na otroške dni,
ki jih nazaj nikoli več ne bo...

ČAS

Bil je čas!
Bil je čas, čas deklet črnih las.
Čas, ko prvič poljubila sva se
in čas, ko zaljubila sva se.
Pa je šel čas mimo nas,
kot žitnih polj klas,
spominjam se srečnih dni,
dni, ki jih za naju več ni.
Oh, kako k sebi bi stisnil te dekle!
A ostal je spomin na srečne dni in čas ...

Cerovšek Martin

SREČANJE V KOMPOLJU

Po kosilu nas je g. Lojz odpeljal v Kompolje, kjer smo imeli druženje ob novem letu. Miza je bila obložena z pecivom, ki so ga napekle pridne roke zaposlenih. Po kavici smo imeli ples. Plesali smo, dokler se nismo utrudili. Poklepetali smo s stanovalci ostalih BE. Po prijetnem druženju so nas uslužbenke odpeljale nazaj v BE.

In že je bil tukaj božič, za njim novo leto. Letos mi je prvič uspelo ostati pokonci, da smo si s sostanovalci zaželeli vse lepo v novem letu in nazdravili z otroškim šampanjcem. Zaradi prebedene noči me je naslednji večer kar položilo v posteljo. Letošnje novo leto mi je ostalo v lepem spominu, saj sem ga prvič dočakala budna in z ljudmi, ki jih imam rada.

Cvetka Žerak

MORJE

Sestra je dobila dopust za en teden. Že prvi dan dopusta smo se s sestro in nečakinjo odpeljali proti Hrvaški na otok Čievo nedaleč od kraja Trogir. Nekaj časa smo se peljali po avtocesti, nato smo zavili na magistralo in se spuščali proti morju. Ko smo prispeli, smo dobili ključe od apartmaja in odložili prtljago. Potem je sestra pripravila kosilo, pri katerem sem ji pomagal, tako kot v BE. Popoldan je sledilo kopanje v morju. Veliko sem plaval in kar prehitro se je bližal konec mojih počitnic. »Spakirali« smo in se odpravili proti domu. Hvaležen sem sestri, da mi je omogočila tako čudovite počitnice.

Muharem Kumalič

TEKMOVANJE V KRPLJANJU

Okrog šeste ure smo se odpeljali z golfom proti Črni. Med potjo smo imeli postanek, da smo malicali. Med vožnjo smo občudovali čudovito zimsko idilo, ki je postala prava pravljica. Ko smo prispeli, smo se pričeli ogrevati, saj je šlo zares. Dobili smo številke in sledilo je predtekmovanje. V drugem teku s krpljami sem bil prvi in to je bila moja tretja zlata medalja. Po končanem tekmovanju smo šli na kosilo in se odpravili proti domu, polni adrenalina in energije po uspešnem dnevu, ki smo ga doživeli. Bilo mi je zelo lepo, saj je vsak šport izziv, zmagati ali zgubiti. Zahvalil bi se g. Slavku in vsem, ki so mi omogočili, da sem lahko sodeloval na tem tekmovanju.

Muharem Kumalič

V NARAVI

Sij sonce, da mi bo toplo,
zapihaj veter tiho, nežno,
poleti ptica s svojimi krili,
naj slišim tvoj glasek mili.

Stopam po zelenici,
čudim se bohotni cvetlici,
za mano nežno zašumi,
potoček igrivi biserni.

Sončno nebo, beli nežni oblaki,
vse bolj lahkotni so moji koraki,
prav nič se ne dam motiti,
srečo popolno želim zaužiti.

Lenka

» Človek je lahko srečen le na en način. Prekopavanje vrta v lepem pomladnem jutru nas osrečuje v enaki meri kot plovba na milijonarjevi jahti.

(Pam Brown)

KAJENJE ŠKODUJE !!!

Da ima kajenje škodljive posledice za zdravje, nam je že dlje časa znano. V Sloveniji od leta 2007, ko je začel veljati zakon o prepovedi kajenja v zaprtih javnih prostorih po podatkih Inštituta za varovanje zdravja (IVZ), se učinku nikotina ne more upreti približno četrtnina prebivalstva. Povprečni redni kadilec pokadi nekaj več kot 16 cigaret dnevno. Po besedah gospe Petrič z ministrstva za zdravje na svetu zaradi tobaka letno umre 6 milijonov ljudi, pričakovati pa je, da bo do leta 2030 umrlo 8 milijonov ljudi, zaradi posledic kajenja. V Sloveniji vsako leto, zaradi bolezni, kot posledica kajenja, umre nekaj manj kot 3.000 ljudi (IVZ, 2012). To je skoraj dvakrat več kot predstavljajo smrti zaradi prometnih nezgod, umorov, samomorov, nesreč pri delu, nesreč v domačem okolju... V Sloveniji kadilci, ki umrejo zaradi posledic kajenja, izgubijo kar 16 let življenja v primerjavi s tistimi, ki niso nikoli kadili.

Več in dlje ko nekdo kadi, večje je tveganje za razvoj in nastanek bolezni, zaradi kajenja. Tako škodljive kot vse druge so tudi cigarete, ki vsebujejo manj nikotina, katrana in ogljikovega monoksida. Kajenje škoduje tako rekoč vsakemu organu v človeškem telesu. Nista samo rak pljuč in obolenje srca tista, ki povzročata resne zdravstvene težave in smrt. Izpadanje las, bolezni oči, izguba sluha, propadanje zob, osteoporoza, rane na želodcu, impotenca, težave s plodnostjo so le nekatere bolezni, za katere vemo da so vzročno povezane s kajenjem, pa se tu še ne konča.

V prostoru, kjer kadijo kadilci, skupaj z njimi kadijo tudi nekadilci, saj tobačni dim vdihavajo prav tako kot osebe, ki kadijo. Temu pravimo pasivno kajenje ali neprostovoljno kajenje. Ob dolgotrajni izpostavljenosti tobačnemu dimu se lahko pojavijo nevarne posledice za zdravje, podobne škodljivim učinkom kajenja pri kadilcih. Neprostovoljno kajenje med drugimi povzroča pljučnega raka, obolenje srca in ožilja, poslabšanje astme, pri otrocih pa težave z dihanjem, nastanek astme, vnetje srednjega ušesa in še bi lahko naštevali.

Večina kadilcev si želi opustiti kajenje. **Pa vi?** Opustiti kajenje ni lahka naloga. Pogosto zahteva veliko naporov in truda. **Vendar to ni nemogoče – kajenje lahko opustite.** Morda vam bo podatek, da povprečni slovenski kadilec, ki redno kadi,

letno zapravi za cigarete približno 750 €, dal misliti. S tem denarjem pa si posameznik ali pa družina lahko privošči marsikaj.

Pirc Gabi, dipl. med. sestra

V DUO IMPOLJCA DAJEMO Poudarek INTERNEMU IZOBRAŽEVANJU

Permanentno izobraževanje zaposlenih je nujnega pomena. Je dolžnost in pravica vsakega posameznika. Znanja pridobivamo na seminarjih izven Zavoda, organiziramo pa tudi predavanja v samem Zavodu. Zaposleni v službi zdravstvene nege in oskrbe pozitivno ocenjujemo interna izobraževanja. Pri tovrstni obliki prenosa znanj ima večje število zaposlenih možnost vključevanja v izobraževalne procese, prav tako imajo zaposleni drugih služb možnost seznanitve z novitetami, s katerimi se srečujemo pri delu. Tudi učinki posredovanih znanj večji skupini udeležencev so najbolj uspešni pri prenosu v proces dela.

V letošnjem letu smo s podjetjem SimpS'S izvedli dve delavnici na temo Oskrba rane. Pregledali smo uporabo sodobnih oblog in postopke zdravstvene nege pri obravnavi kronične rane.

V sodelovanju z Zdravstvenim domom in Rdečim križem Sevnica smo obnovili temeljne postopke oživljanja.

V mesecu aprilu smo izvedli interno predavanje Zdravstvena nega bolnika z demenco. Predavanje so pripravile sodelavke, ki so obiskovale izobraževalni

program podjetja Firis d.n.o. Predstavljene so bile osnovne značilnosti demence in sodobne smernice pri izvajanju zdravstvene nege dementnega stanovanca. Velik izziv je, da pridobimo zaupanje dementnega stanovanca. Zaposleni moramo imeti veliko mero empatije, sočutja in strokovnosti upoštevajoč individualnost, avtonomijo, zasebnost stanovalcev. Pri delu s stanovalci je zelo pomembna naša verbalna in neverbalna komunikacija. Naša osnovna naloga je, da zagotavljamo kakovost življenja stanovalcev. V nadaljevanju je bila podrobneje predstavljena zdravstvena nega dementne osebe po 14 življenjskih aktivnosti V. Henderson.

V skrbi za zdravje zaposlenih in stanovalcev je sodelavka dipl. med. sestra izvedla interno delavnico z naslovom Dietna prehrana. Predstavljene so bile smernice zdravega načina prehranjevanja s poudarkom zdravega načina življenja (uporaba sveže lokalne prehrane, pomen gibanja, zadostnega uživanja tekočine,...). V nadaljevanju smo pogledali sestavo zdravega jedilnika in značilnosti sladkorne, ogljikovo hidratne, želodčne, žolčne in ledvične diete.

Z internimi izobraževanji bomo nadaljevali tudi v prihodnje. Naslednja delavnica , ki jo načrtujemo bo prav tako obravnavala temo o demenci, in sicer z vidika psihosocialnega in rehabilitacijskega pristopa.

Prav tako poskrbimo za zdravstveno vzgojno delo s stanovalci in svojci. Na željo svojcev največkrat pripravimo vsebine s področja zdravstvene nege duševnega bolnika in jih predstavimo na Klepetih ob čaju. S stanovalci pa v okviru skupinskega ali individualnega dela obravnavamo teme s področja higiene rok, varnega načina prehranjevanja, osebne higiene, urejenosti in podobno. Trenutno je osnovna nit pogovora s stanovalci o pomenu oz. škodljivosti prekomernega uživanja soli v prehrani in ostalih škodljivih dejavnikih, ki vplivajo na visok krvni tlak.

Osnovno vodilo za uspešno delo je dobro poznanje in upoštevanje potreb stanovalcev ter vzpostavljanje zaupnega odnosa in občutka varnosti med zaposlenimi in stanovalci. S prenosom znanj , ozaveščanjem in spremljanjem procesov dela menim, da delo lahko opravimo na kvalitetni ravni. To nam kažejo tudi pozitivni odzivi stanovalcev in svojcev.

Natalija Koprivnik, vodja zdravstvene nege in oskrbe

STANDARD KAKOVOSTI E-QALIN

Analiza dela skupin EQ v letu 2012

Na Impoljci je delovalo osem samoocenjevalnih skupin. Ocenjevali smo kriterije in kazalnike na petih področjih (podrobnejše so predstavljeni spodaj).

KRITERIJI - procesi

Področje	Procesi
Stanovalci	<ul style="list-style-type: none"> - Sprejem v dom - Obredi in ponudbe za različne kulture/življenjske sloge - Prehrana - Ravnanje z zasebnostjo - Omejitve svobode
Delavci	<ul style="list-style-type: none"> - Lastna odgovornost, ustvarjalnost in lastna pobuda - Pogovori znotraj tima - Obveščanje zaposlenih - Interdisciplinarno sodelovanje - Prostovoljci
Vodstvo	<ul style="list-style-type: none"> - Vrednote organizacije in zasnova organizacijske kulture - Organizacijska struktura - Reševanje konfliktov - Financiranje/poslovni načrt - Načrtovanje kadrov - Iskanje in izbira zaposlenih - Prekinitev in prenehanje zaposlitvenega razmerja - Uvajanje novih delavcev
Okolje	<ul style="list-style-type: none"> - Komuniciranje in obveščanje (svojci in obiskovalci) - Vključevanje in sodelovanje (svojci in obiskovalci) - Partnerji in širša družba - izbira
Učeča se organizacija	<ul style="list-style-type: none"> - Osnovno, dodatno in dopolnilno izobraževanje

Postopki ocenjevanja so potekali enako kot v prejšnjem letu (načrt, spremljanje, preverjanje, uvajanje v prakso, izpostavljanje problemov in podajanje predlogov).
Skupna povprečna ocena kriterijev za vse tri enote: 11,6/12 (95,3% ; ocena 4,8/5).

KAZALNIKI

Skupina za vodstvo je ocenjevala še kazalnike. Pridobiti in zbrati je bilo potrebno podatke za leto 2009, 2010 in 2011. Podatke so pripravile tiste službe, ki jih zbirajo.

Področje	Kazalnik
Stanovalci	<ul style="list-style-type: none"> - Kakovost nege/dokumentacija/zadovoljstvo s standardom oskrbe - Kakovost nege/individualna nega in oskrba/zadovoljstvo glede upoštevanja osebnih želja - Zadovoljstvo stanovalcev/integracija/zadovoljstvo s ponudbo dodatnih dejavnosti
Delavci	<ul style="list-style-type: none"> - Kakovost delovnih pogojev/varnost na delovnem mestu/nesreče pri delu
Vodstvo	<ul style="list-style-type: none"> - Gospodarnost/stroški osebja/stroški izobraževanja in usposabljanja - Gospodarnost/gospodarski uspeh/stopnja zasedenosti
Družbeni učinek	<ul style="list-style-type: none"> - Zadovoljstvo/zadovoljstvo svojcev in vključenost svojcev - Podoba/stopnja poznanosti in učinek v javnosti/imidž doma
Naravnost na prihodnost	<ul style="list-style-type: none"> - Razvoj/mreženje z vidika razvoja/povezovanje s sorodnimi strokovnimi organizacijami - Trajnost/vplivi na okolje z vidika ekologije/delež stroškov za energijo in vodo

Skupna ocena za kazalnike: 17,8/24 (74,2%; ocena 3,7/5). Pri tem je potrebno poudariti, da so ocene boljše kot lani, ker smo imeli več podatkov, s katerimi smo lahko operirali (premik predvsem na področju planiranja).

Po pregledu sem ugotovila, da so skupine za srečanja porabile povprečno manj srečanj od planiranih. Po fazi ocenjevanja je pričela z delom osrednja skupina. Skupino je vodila gospa direktorica, članov je bilo 10, v skupini sta sodelovala tudi predstavnik svojcev (v letu 2012 nova predstavnik) in stanovalcev. Osrednja skupina je obravnavala vse izpostavljene probleme in predloge, ki so jih podale ocenjevalne skupine (zbrani so v skupni brošuri), izbrale tiste, ki se bodo realizirali. Opredelila je opredelila tudi, kdo je zadolžen za posamezne aktivnosti in opredelila čas, do katerega se morajo aktivnosti – naloge izpeljati.

Analiza realizacije:

- Skupina je izbrala in predlagala 8 zadolžitev, realiziranih je bilo 6 (75%).
- V tem letu smo planirali izdelavo 12 načrtov, realiziranih 4 (33,3%).
- Novih projektov nismo planirali, smo pa potem skozi celo leto izvajali projekt Energetska učinkovitost

Predstavitev analize anket 2012

Ankete so izpolnjevale vse tri skupine: stanovalci, zaposleni in svojci. V anketah smo ocenjevali obstoječe stanje- zadovoljstvo s storitvijo in pomembnost. Pri predstavitvi sem izpostavila le pozitivne in kritične elemente, ki so pomembni za prikaz kakovosti storitev, saj eni privabljajo, druge pa je potrebno izboljševati.

Rezultati ankete na področju stanovalcev

Izpostavila sem le pozitivne in kritične elemente, ki so pomembni za prikaz kakovosti storitev, saj eni privabljajo, druge pa je potrebno izboljševati. Stanovalci so ocenjevali **Standard nege in oskrbe, Komunikacijo, Avtonomijo in Zasebnost.**

Področje	Kritični elementi 2011	Kritični element 2012
Standard nege in oskrbe		Sanitarije v domu Prehrana Popravila okvar
Komunikacija	Razumevanje težav s strani osebja Možnost pogovora z osebjem Odziv osebja na kritiko	
Zasebnost	Spoštovanje osebnega dostojanstva	Zagotavljanje zasebnosti Možnost umika
Avtonomija	Upoštevanje želja glede DA	

Področje	Pozitivni elementi 2011	Pozitivni elementi 2012
Standard nege in oskrbe	Prehrana Storitve pralnice	Bivalni pogoji Storitve delovne terapije

	Bivalni pogoji Čiščenje in vzdrževanje Popravila okvar Domski zdravnik ZN v domu	Domski zdravnik ZN v domu Čiščenje in vzdrževanje Storitve pralnice
Komunikacija	Odnos osebja	Možnost pogovora z osebjem Odnos osebja
Avtonomija	Izbira jedi Legra k počitku – odločanje Samostojno oblikovanje vsakdanjika	Legra k počitku – odločanje Urnik obrokov
Zasebnost	Možnost umika	Spoštovanje osebnega dostojanstva

Rezultati ankete na področju zaposlenih

Izpostavila sem le pozitivne in kritične elemente, ki so pomembni za prikaz kakovosti storitev, saj eni privabljajo, druge pa je potrebno izboljševati. Zaposleni so ocenjevali **Interdisciplinarno sodelovanje, Sprejemanje vizije, Možnost osebnega in poklicnega razvoja, Klima v organizaciji.**

Področje	Kritični elementi 2011	Kritični element 2012
Interdisciplinarno sodelovanje	Jasnost navodil za delo Sodelovanje v celotnem kolektivu MO: celotni kolektiv MO: SNO-prehrana	Sodelovanje v celotnem kolektivu Jasnost navodil za delo Politika obveščanja
Klima v delovni organizaciji	Počutje v delovnem okolju Sprejemanje idej in predlogov s strani nadrejenih	Počutje na delovnem mestu Sprejemanje idej in predlogov s strani nadrejenih
Možnost osebnega in poklicnega razvoja	Opaženost in cenjenost dela	Opaženost in cenjenost dela Možnost ohranjanja fizičnega in psihičnega zdravja Načini nagrajevanja

Področje	Pozitivni elementi 2011	Pozitivni elementi 2012
Interdisciplinarno sodelovanje	MO: delovna skupina Sodelovanje v delovni skupini MO: SNO-pralnica	Sodelovanje v delovni skupini

	MO: SNO-socialna služba MO:SNO-fizioterapija	
Klima v delovni organizaciji	Sprejetost v delovni skupini Sprejetost v celotnem kolektivu Uporaba osebnega in strokovnega znanja pri delu	Sprejetost v delovni skupini Sprejetost v celotnem kolektivu Uporaba osebnega in strokovnega znanja pri delu
Možnost osebnega in poklicnega razvoja	Odgovornost delovnega mesta Pomoč pri težavah z delovnimi nalogami	Zaščitna delovna sredstva in pripomočki Pomoč pri delovnih nalogah

Rezultati ankete na področju svojcev

Izpostavila sem le pozitivne in kritične elemente, ki so pomembni za prikaz kakovosti storitev, saj eni privabljajo, druge pa je potrebno izboljševati. Svojci so ocenjevali **Standard nege in oskrbe, Imidž doma in Vključenost**

Področje	Kritični elementi 2011	Kritični element 2012
Standard nege in oskrbe	Inf.o zdr.stanju stanovalca od domskega zdravnika Prehrana v domu Nega v domu Udeleževanje stanovalca pri dejavnostih	Odgovori o zdr.stanju stanovalca od domskega zdravnika in medicinskih sester Hrana v domu Odgovori o počutju stanovalca od negovalnega osebja
Vključenost	Sprotno obveščanje o spremembah zdr.stanja Sprotno obveščanje o spremembi pri oskrbi Sodelovanje pri urejanju zadev pri oskrbi Kritika-želene spremembe	Sprotno obveščanje o spremembah zdr.stanja Obveščanje o spr. pri oskrbi Sprejemanje kritik s strani zaposlenih Posledice izražene kritike

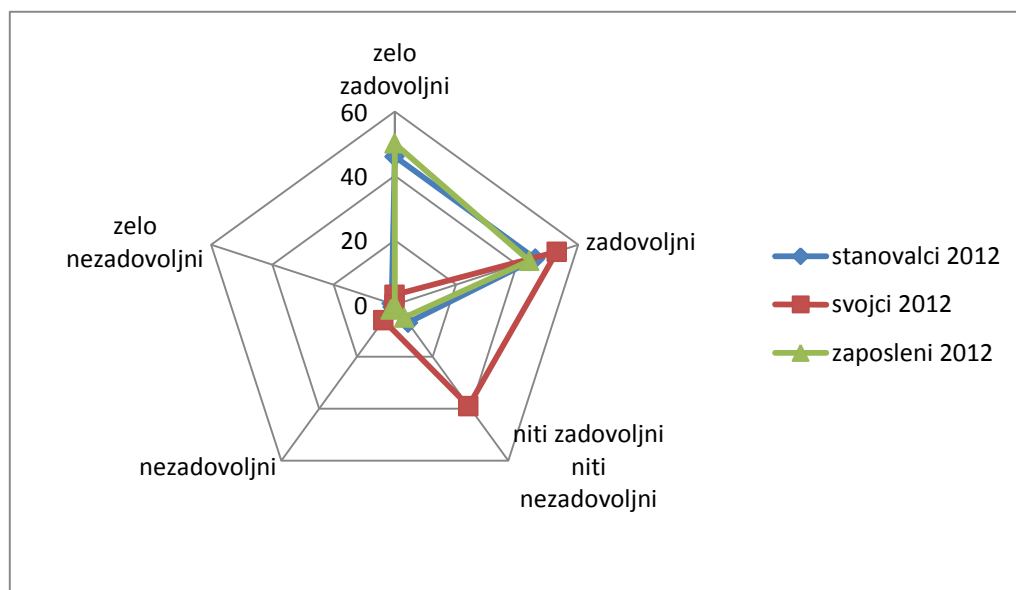
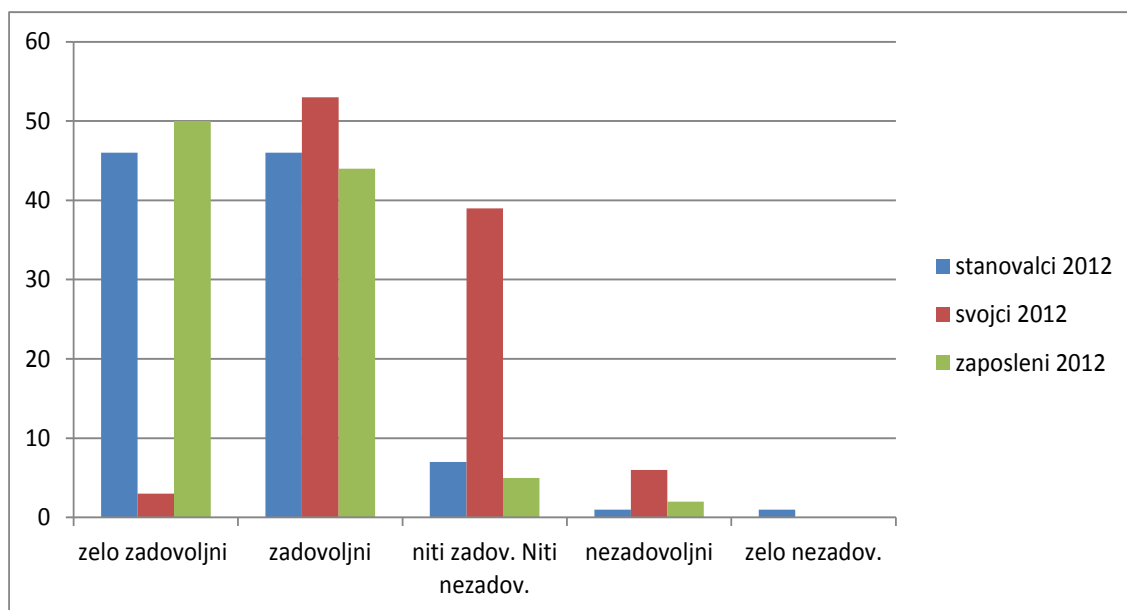
Področje	Pozitivni elementi 2011	Pozitivni elementi 2012
Standard	Odnos in prizadevnost ob sprejemu Bivalni pogoji v domu	Odnos in prizadevnost ob sprejemu

nege in oskrbe	Prejete inf. pred in ob sprejemu Inf. O zdr.stanju od negovalnega osebja	Prejete inf. pred in ob sprejemu Bivalni pogoji v domu Nega in oskrba
Vključenost	Zaupni sogovornik-dovolj časa Možnost dobiti zaupnega sogovornika Razumevanje zaposlenih pri pogovoru	Posluh osebja za težave Možnost pogovora z zaposlenimi
Imidž doma	Kakovost doma- udobje in ugodje stanovalcev Kakovost doma-varnost stanovalcev Zunanji in notranji izgled doma Kakovost doma- sodelovanje med zaposlenimi Kakovost doma-delovna klima	Delovna klima med zaposlenimi Zagotavljanje udobja in ugodja stanovalcev Zunanji in notranji izgled doma

Distribucija ocen zadovoljstva v procentih v :

Impoljca:	Zelo zadovoljni	Zadovoljni	Niti zadovoljni Niti nezadovoljni	Nezadovoljni	Zelo nezadovoljni
STANOVALCI 2011	21%	57%	19%	3%	0%
STANOVALCI 2012	46%	46%	7%	1%	1%
ZAPOSLENI 2011	5%	47%	43%	4%	0%
ZAPOSLENI 2012	3%	53%	39%	6%	0%
SVOJCI 2011	43%	48%	8%	0%	0%
SVOJCI 2012	50%	44%	5%	2%	0%

Rezultati pokažejo, da je nezadovoljnih ali zelo nezadovoljnih anketirancev zelo malo, kar pa je tudi naš cilj. Prikaz v grafikonih nam to še nazorneje prikaže.

Tatjana Kolar

Višja delovna terapevtka- svetovalka

Procesna vodja EQ

KAZALO

Uvod direktorice	1
Strokovna vodja	2
ZELO RADI POJEMO, PLEŠEMO, SE VESELIMO	3
Glasba v našem domu	3
Nastop PZ Lisca	4
Festival Slo-Folk navdušil v DUO Impoljca	4
Mavrica razpela lok ljudske pesmi nad DUO Impoljca	5
Vtisi iz snemanja zgoščenske	5
OD LEPEGA SODELOVANJA IMA VSAK NEKAJ	7
Obiski v domu in prireditve v aprilu 2012	7
Dan za spremembe	8
Malo drugačen dan v skupini	9
Predavanje o krvnem tlaku	10
Dnevi s prostovoljko	12
Obisk v vrtcu Sevnica	12
Rdeči noski so obiskali DUO Impoljca	13
Praznoval sem Abrahama	14
Praznovala sem rojstni dan	15
Prijateljstvo	15
Imela sem obisk	16
Obisk sina in snahe	16
GOSPA MIRA PIRMAN JE DELALA V VRTCU KOT VZGOJITELJICA	17
Srnica mala	17
Medvedek	17
Sinička	18
Mamica	18
Otroške vragolije in prve zaljubljenosti	18
NAŠI SPECIALNI OLIMPIJCI SPET USPEŠNI	20
Zimske igre na Rogli	20
Krpljanje v Črni na Koroškem	21
IZ SPOMINOV GOSPODA MIRKA JAPLJA	22
Kamni sveta	22

Dva mlada mucka	22
Moje prazno življenje	22
100 RADIJSKIH ODDAJ	23
GOSPA KRISTINA MURN JE IZDALA SAMOSTOJNO ZBIRKO POT V ŽIVLJENJE	25
Berač Jani	25
Mati	27
PRI PRAVLJIČNI URI ZA ODRASLE SE POGOVARJAMO O	29
Pravljíčna ura za odrasle	29
Pravljíce	29
O Prešernu	30
V ZADNJEM VAGONU NI NIKOGAR VEČ	31
O ljubezni	31
Ti si moj sonček	33
Moja družina se rima	34
Šaljiva poštevanka	35
Narava in mi	35
Pustovanje	36
Kurenti	38
Pa še o pustovanju	39
Izlet v Narodno galerijo v Ljubljani	40
Pa še izlet na Otočec	40
Nakupovanje v Krškem	41
Vtisi iz piknika	41
Pobeg v tople dni	42
Poletje	43
Živali	43
Jaz in konji	43
EP v nogometu 2012	44
Meta –ta-fizika	44
Novoletne želje	45
PA SE PREIZKUSIMO ŠE V ANGLEŠČINI	46
BE SE PREDSTAVIJO – PA ZASLIŠIŠ V PARKU ŠČEBET PTIC	48

Pomlad v mestu	48
BE Mrtovec 1	48
Živim na Kompolju	49
Valentinovo	49
Petrov sejem	51
Sprehod	51
Sprehod skozi čas	52
Leto 2012	53
Glasbena skupina	54
Češnjev cvet	54
Čas	55
Srečanje v Kompolju	55
Morje	56
Tekmovanje v krpljanju	56
V naravi	57
KAJENJE ŠKODI	58
V DUO IMPOLJCA DAJEMO POUDAREK NA INTERNEM IZOBRAŽEVANJU	59
STANDARD KAKOVOSTI E-QUALIN	61

Uredniški odbor:

Tatjana Kolar, delovna terapevtka-svetovalka

Jožica Piltaver, specialna pedagoginja

Lili Merlinn, delovna terapevtka

Lektoriranje:

Tatjana Kolar, delovna terapevtka-svetovalka

Jožica Piltaver, specialna pedagoginja

Lili Merlinn, delovna terapevtka

Računalniška obdelava:

Tatjana Kolar, delovna terapevtka-svetovalka

Tisk in vezava:

Tiskarna Jordan Krško

Marjan Podlogar, likovni pedagog

Naklada:

300 izvodov